

Podblegaške novice

letnik 20, številka 10
december 2016

GLASILO OBČINE
GORENJA VAS
- POLJANE

- Predstavljamo letošnje občinske nagrajence
- Pustotnikov Kozovč med najboljšimi na svetu
- Miklavž je obdaril najbolj pridne

Iztekaajoče se leto je bilo leto povezovanja in zagona novih velikih načrtov na vseh področjih, zato se že veselimo prihodnjega, saj bodo delo za ljudi in medsebojno sodelovanje naša glavna usmeritev tudi naprej.

Božični čas nas bo spet malo ustavil, umiril in družino posedel za skupno mizo.

Spomnimo se enotnosti ob prazniku samostojnosti, v novem letu 2017 pa ob sreči želim tudi obilo trdnega zdravja!

Župan Milan Čadež
s sodelavci občinske uprave

Iz županovega dnevnika

• 18. 11. – Na tradicionalnem Slovenskem zajtrku na šolah v Poljanah in Gorenji vasi. Škoda, da je samo en dan.

• 18. 11. – Na zaključku sezone v gorskih tekah v Podbrdu pod okriljem Atletske zveze Slovenije, kjer na UPT 100 sodelujemo kot soorganizatorji.

• 28. 11. – Na predstavitvi pridelave domače hrane v KC Ljubljana štirim vodjem prehrane naših večjih bolnišnic v okviru celovite promocije zdrave hrane.

• 1. 12. – Na sestanku na DRŠI o projektih v naši občini. Spomladi se pričnejo dela na novem uvozu Dobje in sanacija plazov na Visokem.

• 1. 12. – Na sestanku s KS Gorenja vas. Obravnavali smo umestitev pločnika do Vršajna in idejno zasnovo nove stavbe v Leskovici.

• 3. 12. – Pri maši za rudarje pri svetem Urbanu ob prazniku svete Barbare.

• 8. 12. – Na koncertu Orkestra slovenske vojske v Poljanah, ki je bil prvič v naši dolini in dobro obiskan, udeleženci pa zadovoljni. Trudili se bomo, da se ponovi.

• 9. 12. – Na odprtju ceste v Stari Oselici, odcep Burnik–Lukač.

• 9. 12. – Na sestanku s KS Poljane, pregledali smo opravljeno delo in proračun za 2017.

• 13. 12. – Podpisal sem darilno pogodbo, na podlagi katere so dediči, ki jih je zastopal g. Alex Luckmann po dr. Ivanu Tavčarju prenesli Tavčarjevo grobnico v last in upravljanje naše občine.

• 14. 12. – Sestanek na Ministrstvu za okolje in prostor, kjer smo izvedeli, da so ukrepi poplavne varnosti Poljan uvrščeni v načrte razvojnih programov.

• 15. 12. – Na MORS-u smo končno uskladili pogodbo o najemu prostorov v Todražu, v kratkem sledi podpis.

Vsebina

Uvodnik Fani Mikš, sekretarka OZ RK Škofja Loka	str. 3
Predstavljamo letošnje občinske nagrajence	str. 4 in 5
Intervju z županom Milanom Čadežem	str. 6 in 7
80 let CSS	str. 8
Pustotnikov Kozovč med najboljšimi na svetu	str. 9
Odgovori na vprašanja svetnikov z 12. seje	str. 10 in 11
Naši občani v tujini: Maruša Bizjak	str. 12
Varna vožnja v zimskih razmerah	str. 13
Lojzetu Oblaku v spomin	str. 14
Ekipa košarkarjev U-13 v 1. slovenski ligi	str. 15
Nova knjiga popotnika Boštjana Šifrarja	str. 16
Skavti v Poljanski dolini	str. 17
Miklavževanja po občini	str. 18
Novice z osnovnih šol	str. 20 in 21
Nasveti za starše	str. 22
Naši 90-letniki: Frančišek Justin	str. 24
Letni koncert KUD Ivan Regen	str. 25
Prednovoletne ideje za zavijanje daril	str. 26
4. Memorial v spajanju sesalnega voda na Sovodnju	str. 27

Spoštovane bralke, dragi bralci!

Hvala, ker ste bili z nami v starem letu. Tudi v prihajajočem si želimo, da bi nas radi in pogosto vzeli v roke. Vsem voščimo srečno, zdravo, upanja in obetov polno leto 2017!

Uredniški odbor Podblegaških novic

Stik z županom

Župan je dosegljiv za vaša vprašanja, predloge in mnenja vsak torek in sredo. Če se boste želeli pri njem oglasiti osebno na občini, se prej najavite pri tajnici na telefonsko številko 04/51-83-100 in povejte, približno koliko časa boste potrebovali, da boste dobili termin in vam ne bo treba čakati. Lahko se zgodi, da zaradi dopusta ali neodložljivih obveznosti kljub napovedanim uradnim uram ne bo dosegljiv, za kar se že vnaprej opravičuje in prosi za razumevanje. M. B.

Kdaj in kako do župana?

vsak torek	15 ^h –17 ^h	po tel.: 051/384-433
vsako sredo	14 ^h –17 ^h	na sedežu občine

PLAN IZIDOV PODBLEGAŠKIH NOVIC ZA LETO 2017

št.	mesec	datum izida	rok za oddajo člankov
1.	januar-februar	3. 2. (petek)	15. 1.
2.	marec	24. 3. (petek)	10. 3.
3.	april	21. 4. (petek)	7. 4.
4.	maj	26. 5. (petek)	12. 5.
5.	junij	23. 6. (petek)	9. 6.
6.	julij-avgust	21. 7. (petek)	7. 7.
7.	september	22. 9. (petek)	8. 9.
8.	oktober	20. 10. (petek)	6. 10.
9.	november	23. 11. (četrtek)	10. 11.
10.	december	22. 12. (petek)	8. 12.

Naslednja številka: 3. februarja

Vaše prispevke za naslednjo številko Podblegaških novic pošljite do 15. januarja po elektronski pošti podblegaske.novice@gmail.com ali na naslov: Uredništvo Podblegaških novic, Poljanska cesta 87, 4224 Gorenja vas. Na ista naslova lahko pošiljate tudi informacije o prireditvah, ki jih organizirate. Prispevkov, ki jih bomo prejeli po tem datumu, ne bo mogoče objaviti!

PODBLEGAŠKENOVICE (ISSN 1408-3086) – Glasilo Občine Gorenja vas - Poljane. Naslov: Uredništvo Podblegaških novic, Poljanska cesta 87, 4224 Gorenja vas. Elektronska pošta: podblegaske.novice@gmail.com. Odgovorna urednica: Damjana Peternelj. Pomočnica urednice: Tina Dolenc. Članice uredniškega odbora: Milka Bizovičar, Kristina Z. Božičin, Lidija Razložnik. Oglasno trženje: Barbara Bogataj, tel. št.: 04/51-83-124, 041/767-390, e-naslov: barbara.bogataj@obcina-gvp.si. Lektorici: Ana Tušek in Polona Peternelj. Računalniški prelom in oblikovanje: 2Rdesign, Robert Resman, s. p. Tisk: Tiskarna Artelj. Podblegaške novice so tiskane v 2350 izvodih in jih brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v občini Gorenja vas - Poljane. Na voljo so tudi na spletnih straneh občine www.obcina-gvp.si. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja in preoblikovanja člankov. Izbrane poslane fotografije objavljamo tudi na spletnih straneh občine, razen če avtor tega pri pošiljanju za objavo v časopisu ne bo izrecno prepovedal. Podblegaške novice so v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, vpisane pod zaporedno številko 102. Fotografija na naslovnici: Gorenja vas v prazničnem decembrskem vzdušju. Foto: Vito Debelak.

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Prišel je december. Čaroben čas. Čas, ko so mesta, domovi odeti v nešteto prelepih lučk.

Pa vendarle ni vse čisto tako lepo in čarobno. Prostovoljci našega RKS – Območnega združenja Škofja Loka – in tudi jaz sama bi lahko marsikaj povedali o tem 'čarobnem' mesecu, ki se kaže v dveh obrazih: tistem veselem, lepem in družabnem, ko je vse v lučkah in veselo in v tistem žalostnem, ki ga ljudje nemalokrat skrivajo in tajijo. Prav ob tem času je namreč resnica o našem pomanjkanju še bolj ostra, še bolj živa.

Če se v družini ne razumemo, je najtežji prav božič; če smo sami in brez drugega človeka, prav tako. Če nam lastni otroci delajo hude skrbi, če nas mož ali žena ne razumeta, če se bojimo za prihodnost, če smo razočarani nad seboj, če naše sanje umirajo, potem je ta čas posebno težak in poln zadržanih solz.

Ravno zato pri našem Rdečem križu Slovenije – Območnem združenju Škofja Loka v teh dneh še toliko bolj posvečamo pozornost ranljivim skupinam. Po zaslugi več kot 200 naših prostovoljcev, ki nesebično poklanjajo svoj prosti čas humanitarni organizaciji in delujejo v okviru 18 krajevnih organizacij Rdečega križa na Škofjeloškem, vsako leto ravno v tem času obiščemo več kot 2.600 ostarelih, bolnih, osamljenih ljudi na domu. Tako najlažje spremljamo, kaj kdo potrebuje. Velikokrat opazimo, da tisti zelo potrebni pomoči tiho trpijo, ne tarnajo in nemalokrat rečejo, da je kdo drug še bolj potreben pomoči kot oni sami.

Da me ne bi napačno razumeli, da lajšamo stiske ljudem samo ob koncu leta. Ne, skozi vse leto se trudimo pomagati, saj na vrata območnega združenja vedno pogosteje trkajo tisti, ki so se v stiski znašli zaradi takih ali drugačnih razlogov. Nudimo jim pomoč v obliki prehranskih paketov, oblačil, finančno pomoč za plačilo položnic ipd. Kot dobro veste, že vrsto let organiziramo letovanja za otroke. Letno prek nas letuje ali tabori več kot 100 otrok. Ker želimo, da se duh solidarnosti in pomoči bližnjemu približa tudi mladim, na nekaterih osnovnih šolah izvajamo krožek Rdečega križa in predavamo zdravstveno vzgojo. Za dvig kakovosti življenja starejših, medgeneracijsko povezovanje, informiranje starejših o njihovih možnostih vključevanja v družbeno življenje vsako leto povabimo na srečanja starejših več kot 1.800 ljudi, starih nad 75 let. Imamo osem skupin starejših, ki jih sestavljajo predvsem ljudje iz tretjega življenjskega obdobja. Sestajajo se tedensko, z namenom zadovoljevanja potrebe po samopomoči. Skupine, ki jih vodijo prostovoljci RK, mnogim pomenijo nadomestilo za družino, ki je nimajo več. Občasno oziroma priložnostno so prisotni tudi predstavniki mlajše generacije. Tako postopoma nastajajo

medgeneracijske skupine za samopomoč. Člani skupin na svojih srečanjih obravnavajo različne življenjsko aktualne teme, poleg pogovorov pa skupaj opravljajo tudi različne sprostivne dejavnosti, kot so telovadba, petje, izleti v naravo in praznovanje osebnih praznikov članov. V nekaterih krajevnih organizacijah imamo vpeljane zdravstvene postaje, kjer si prebivalci lahko preventivno izmerijo krvni pritisk, holesterol, sladkor ipd.

Pohvalimo se lahko z velikim številom krvodajalcev. Letno se naših krvodajalskih akcij udeleži več kot 4.000 občanov, kar nas uvršča med vodilne na Gorenjskem in tudi v Sloveniji.

Vse zgoraj naštetu – poleg ekipe prve pomoči, ki pomaga v primeru naravnih in drugih množičnih nesreč – predstavlja zelo široko dejavnost Rdečega križa na Škofjeloškem.

Ob tem bi rada pohvalila prostovoljce, ki delujejo v občini Gorenja vas - Poljane. Organizirani so v štirih krajevnih organizacijah: Gorenja vas, Poljane, Javorje in Sovodenj. Od vsega zgoraj naštetega ravno oni letno obiščejo več kot 700 krajanov in jih več kot 500 povabijo na srečanja starejših. V njihove skupine starejših je vključenih 33 starejših, to pa je skoraj polovica od vseh članov, ki jih imamo pri OZ. Letno najmanj 300 osebam dostavi hrano na dom. Zdravstveno postajo v Gorenji

vasi letno obišče več kot 100 ljudi. Kri v naši občini redno ali občasno daruje skoraj 500 krvodajalcev. Pa še bi lahko naštevali.

Zakaj vam ob koncu leta vse to pišem? Morda zato, ker se je Rdeči križ v svoji 150-letni zgodovini na Slovenskem tudi že znašel v stiski. Razne slabe novice so tudi nam pustile sledi. Stalno se moramo opravičevati in pojasnjevati stvari, ki nimajo nobene zveze z nami v lokalnem okolju in našim, zagotovo lahko trdim, vestnim in poštenim delom. Vsak evro, ki ste nam ga tako ali drugače namenili, smo skrbno in z odgovornostjo porabili za ljudi, ki so našo pomoč potrebovali.

V imenu RKS – Območnega združenja Škofja se najlepše zahvaljujem vsem prostovoljcem, krvodajalcem, občanom, Občini Gorenja vas - Poljane, gasilcem, podjetjem, samostojnim podjetnikom in drugim donatorjem, ki kakor koli prispevajo k našemu humanitarnemu delovanju. Mnogim ste opora pri preživetju iz meseca v mesec; z darovanjem krvi pa ste marsikomu pomagali ob težki bolezni ali celo rešili življenje.

V letu, ki prihaja, vam želim veliko zdravja in vse dobro; pa tudi malo sreče, ki bi nam pomagala, da bi vsi skupaj lepše živeli.

Fani Mikš, sekretarka RKS – OZ Škofja Loka

OBVESTILO O ZBIRANJU POBUD ZA SPREMEMBO NAMEMBNOСТИ ZEMLJIŠČ

Občina Gorenja vas - Poljane ponovno obvešča vse lastnike zemljišč na območju občine, da za potrebe izdelave sprememb občinskega prostorskega načrta poteka zbiranje pobud za spremembo namenske rabe zemljišč, na osnovi katerih bo izdelana podlaga za spremembo Občinskega prostorskega načrta Občine Gorenja vas - Poljane (OPN).

Zbiranje pobud za spremembo namenske rabe poteka
do 31. januarja 2017,

pobudo pa je potrebno oddati na predpisanem obrazcu, ki je na voljo na spletni strani Občine Gorenja vas - Poljane (v rubriki Obrazci, vloge, dokumenti/Nepremičnine) in v sprejemni pisarni občine.

Vsem zainteresiranim lastnikom zemljišč predlagamo, da pobudo vložijo v zgoraj navedenem terminu, kasnejših vlog žal ne bomo mogli več sprejemati.

Obenem posebej obveščamo vse obstoječe lastnike nezazidanih stavbnih zemljišč, ki so zavezanci za plačilo nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za še nepozidana stavbna zemljišča, da imajo v zgoraj navedenem terminu možnost za vložitev pobude za izzvez iz stavbnega zemljišča.

Občina Gorenja vas - Poljane
Župan Milan Čadež

Za tokratni uvodnik smo ob koncu leta, ko v sicer prazničnem decembru radi naredimo inventuro, poprosili sekretarko Rdečega križa Slovenije – Območnega združenja Škofja Loka, Fani Mikš, ki je tudi naša občanka.

Predstavljamo letošnje občinske nagrajence

Slavnostno akademijo so letos popestrili učitelji in učenci OŠ Ivana Tavčarja Gorenja vas. Največ pozornosti je bilo namenjene občinskim nagrajencem. Podeljenih je bilo pet občinskih priznanj, priznanje župana in naziv častni občan.

Letošnji občinski nagrajenci z županom

ALOJZIJ ŠTREMFE LJ,
posthumno prejemnik naziva častni občan
za dolgoletno vodenje in rast podjetja
Marmor Hotavlje ter za delo in aktivnosti pri
razvoju krajev pod Blegošem

Rodil se je 1920 v Volaki Pri Lovričku. Še pred 2. svetovno vojno se je pri Francu Moretu v Suši izučil za kovača. 1. marca 1950 se je pridružil kamnarjem na Hotavljah in z njimi ostal vse do upokojitve leta 1980.

Kot bister in sposoben je bil nekajkrat 'začasen', skupaj pa direktor Marmorja Hotavlje kar 22 let.

Imel je vizijo, vendar je bil stvaren pri njeni uresničitvi, saj so bile razmere več kot skromne. Zmanjkovalo je denarja za plače, ni ga bilo za potrebno orodje. Hkrati s širjenjem znanj so uvajali sodobno tehnologijo in stroje, ki so olajšali težka dela in prinašali boljše zasluzke.

Alojzij Štremfelj je svoj življenjski cilj dosegel 1980 z izgradnjo proizvodne hale s sodobnimi stroji.

Kot direktor je bil Alojzij Štremfelj najtesneje povezan s kraji pod Blegošem. Z zaposlitvijo je domačinom omogočal, da so ostajali doma in si izboljševali življenjske razmere. Od leta 1951 je dejavno sodeloval v gasilskem društvu Hotavlje, v katerem je bil dolgoletni predsednik. Pomagal je pri elektrifikaciji vasi, napeljal telefonskega omrežja, gradnji cest.

Umrli je 12. oktobra 2002.

Nagrado je prevzel njegov sin, Marjan

Štremfelj, ki je o očetu povedal:

»Bil je povprečen človek, ki pa je znal gojiti osnovne življenjske navade. Najbolj sem pri njem cenil doslednost. Drugo je spoštovanje ljudi. Zelo rad se je pogovarjal z vsemi ljudmi. Cenil je njihove besede, njihove misli, kar je bilo dobrih, jih je poskušal spraviti v življenje. Gledal je res naprej – bolj kot ostali. Ko je prišel do ideje, za katero se mu je zdelo, da bi bila potrebna za ljudi pod Blegošem, jo je obelodanil. Naši družini to priznanje pomeni zelo veliko. Tudi, če nekateri pravijo, da je prepozno. Jaz pravim: je zapisano in kar je zapisano, dolgo ostane. Bolj pomembne kot priznanja so bila za očeta uresničitve njegovih idej ali pa idej drugih ljudi z njegovo pomočjo. Ko je ideja zaživela, je bila to zanj zmaga, skoraj toliko vredna kot priznanje.«

DR. MILENA ALIČ,
prejemnica priznanja za prispevek k prepo-
znatnosti in družbenemu življenju Javorij

in informatiko, doktorirala pa iz organizacije in poslovanja. Sedaj je prokuristka v lastnem podjetju ALZIT, d. o. o.

Raziskuje zgodovino in kulturno dediščino

krajev, v katerih živi, ter sodeluje pri pripravi in izvedbi prireditev. Domačini jo najbolj poznajo po obsežni knjigi V zavetju svetega Tilna, ki je izšla 2010 ob 300-letnici posvetitve župnijske cerkve v Javorjah. Pred leti je pripravila predstavitev domačega kraja na Blaznikovem večeru v Škofji Loki, letos pa publikacijo ob 140-letnici ustanovitve župnije Javorje.

Je članica Nadzornega odbora občine, njena predstavnica v izvršnem odboru Muzejskega društva Škofja Loka ter sodnica porotnica na sodišču v Kranju.

Dr. Milena Alič: »Nagrade sem res vesela, sploh zato, ker je nisem pričakovala. Teh stvari ne delam zato, da bodo posebej izpostavljene ali da bi me zaradi tega ljudje hvalili, ampak da nekaj za mano ostane mojim potomcem in kraju kot takemu. Izkušnje so me bogatile, ker sem spoznala, da imamo v našem kraju dobre ljudi, ki radi sodelujejo, saj jih zanima zgodovina kraja. Zame je to neprecenljiv občutek, ki mi bo ostal celo življenje.«

ANTON BOGATAJ,
prejemnik priznanja za izviren opis rodbin
in ljudi fare
Stara Oselica

Anton Bogataj se je rodil leta 1941 v zaselku Pilovc v Podgori. Po končani nižji gimnaziji v Zireh je nadaljeval šolanje na ljubljanskem učiteljskišču. Po nekaj letih pedagoškega dela je nadaljeval s

študijem in osvojil strokovna ter jezikovna znanja, ki so bila potrebna za delo v mednarodni trgovini. Upokojil se je leta 2002, z družino živi v Škofji Loki.

Pred desetimi leti je začel iskati podatke o svoji družini po očetovi strani. Zbral in izdal jih je v knjigi z naslovom Pilovška kronika, 1. del, ki jo je razširil z opisom vseh prebivalcev tega zaselka. Ta je dobila nadaljevanje v Pilovski kroniki, 2. del, v kateri je opisal zgodovino oseliškega vikariata od ustanovitve leta 1753 do danes. Po prvih dveh kronikah je iz zbranega gradiva opisal še vasi, ki spadajo v faro Stara Oselica: Kronika vasi Fužine in vasi Kladje je izšla 2014, Kronika vasi Podgora in vasi Trebija 2015 in zadnja Kronika vasi Stara Oselica in vasi Hobovše letos.

Anton Bogataj: »To priznanje mi pomeni veliko, saj se je nekdo spomnil na moje delo in raziskovanje, zadovoljen sem in počaščen, to mi daje neko notranje zadovoljstvo, da sem iztrgal iz pozabe ljudi in družine iz naše fare Stara Oselica, ki so vredni spomina.«

KULTURNO DRUŠTVO

DR. IVAN TAVČAR POLJANE,

prejemnik priznanja za oblikovanje kulturne podobe Poljan

Kulturno društvo dr. Ivan Tavčar Poljane deluje pod tem imenom od 3. decembra 1975. Njegovi zametki oziroma organizirano delovanje kulturniških skupin segajo vsaj v začetek prejšnjega stoletja, ko je zaživela

gledališka dejavnost. Na odru so v nadaljnjih letih oživeli liki Tavčarjevih literarnih besedil, ob njih pa rasle poljanske igralske legende v uprizoritvah Ravbarskega cesarja, Cvetja v jeseni, Šarucove slive ter v več mladinskih predstavah.

Postopoma so mesto v društvu našle tudi druge zvrsti umetniškega ustvarjanja in poustvarjanja. Glasbo so gojili Nonet Blegoš, ženska vokalna skupina Okarina, sedaj sta dejavni zasedbi Planinca in Poljanski orgličarji.

V 90-ih letih so vzniknila fotografsko-likovna prizadevanja. Društvo se posveča tudi literarni besedi. Izšel je Slovar poljanskega narečja, otroci so dobili zbirko otroških zgodb, izdali so tudi pesniško zbirko Sledi srca.

Anton Krek, predsednik:

»Priznanje našemu društvu po 40 letih delovanja veliko pomeni, saj je priznanje vsem generacijam, ki so delovale v društvu. To so generacije, ki so uprizarjale Tavčarjevo Cvetje v jeseni ali priredbe njegovih del pod Torkarjevim vodstvom, v Ravbarskem cesarju. Pa preko mladinskih iger, ki jih je na oder postavil dr. Šubic, Tavčarjevih del v izvedbi Anice Berčič. Priznanje gre tudi vsem zasedbam, ki so povzele glasbeni del poustvarjanja slovenske ljudske glasbe, literarni, zgodovinski in fotografski sekciji.«

LOVSKA DRUŽINA GORENJA VAS,

prejemnica priznanja sobivanje z naravo in odgovoren odnos do divjadi

Lovska družina Gorenja vas letos praznuje 70-letnico. Njihovo lovišče je danes eno večjih na Gorenjskem.

Za razvoj družine Gorenja vas sta bili pomembni splošna pravica do lova, s katero so se odprla vrata

lova ljudem, ki so živeli z naravo, ter pravica do upravljanja z lovom. Začrtana pot je vodila k višji lovski etiki in strokovnosti ter k porastu

staleža divjadi, kajti lovišče je bilo ob prevzemu zaradi zakupniškega sistema izčrpano.

Družina je zgradila in že tudi obnovila lovsko kočo na Javorču, pred tridesetimi leti zgradila lovski dom v Gorenji vasi, lovška bivaka na Kovku pod Blegošem in v Vršajnu ter senik z bivakom v Makovcah.

Vsa leta so namenjali posebno pozornost razvoju društvenega življenja, povezovanju z interesi kraja, s kmeti, sosednjimi lovskimi družinami, z mladimi in s celotno občino.

Danijel Vehar, starešina: »Ne samo nam, tudi celi Lovski zvezi to priznanje veliko pomeni, ker je takih priznanj zelo malo. Lovci smo vendarle civilna iniciativa, ki skrbi za divjad, naravo. Letos smo obeležili 70-letnico, v prihodnje bomo vzdrževali objekte, kočo na Javorču bi radi dodelali s prenočišči, v lovu pa se bomo držali planov in navodil, kot nam jih narekuje država.«

PD SOVODENJ,

prejemnik priznanja za delovanje na različnih področjih planinstva in za promocijo kraja

Planinsko društvo Sovodenj je 2014 praznovalo 40-letnico delovanja, letos pa 30-letnico odprtja planinske koče.

Že leta 1975 so ustanovili pionirski, mladinski, markacijski, vodniški in gospodarski odsek.

Pod Ermanovcem so 1986 na dan slovenskih planincev slovesno odprli planinsko kočo. Društvo je bilo pobudnik in prvi organizator tradicionalnih majskih pohodov na Blegoš, od leta 1999 je prireditelj januarskih pohodov na Bevkov vrh.

Planinsko društvo Sovodenj je dejavno vpeto v življenje kraja. Planinska zveza Slovenije je leta 2015 podelila koči na Ermanovcu certifikata Okolju prijazna koča in Družinam prijazna koča.

Član in dolgoletni predsednik Planinskega društva Sovodenj Lovro Telban je za izreden prispevek k razvoju planinske dejavnosti in življenjsko delo prejel leta 2015 svečano listino Planinske zveze Slovenije.

Lovro Telban, predsednik:

»Priznanje je spodbuda za naprej, v takem primeru to ni navadno priznanje, pri nas dobro delamo. V prihodnje v društvu načrtujemo povečanje koče z nadstreškom, ustanovili pa bomo še dve sekciji: varuhi narave in gorska straža.«

RAUBARJI,

prejemniki priznanja župana za ohranjanje in negovanje poljanskega narečja in promocijo Poljanske doline

Raubarji so basist Andrej Gabršek in pevec Miha Gabršek, ki prihajata iz Peči pri Moravčah, kitarist Miha Križnar je iz Poljan, harmonikar Blaž Jenkole pa iz Mavčič. Skupaj so že dve leti, udeležili so se tudi Festivala slovenskih viž v narečju v Škofji Loki, kjer so s skladbama v poljanskem narečju že dvakrat slavili po izboru občinstva. Lani so za skladbo 'Ke se parjatli ukop naberema' poleg nagrade občinstva prejeli tudi nagrado za najboljšo melodijo festivala. Slavili so tudi letos, poleg nagrade občinstva je za skladbo 'Čez polanske griče' nagrado prejel tudi avtor besedila David Mohorič. V prihajajočem letu se nameravajo udeležiti še kakšnega festivala in upajo, da jim uspe izdati prvo zgoščenko.

Blaž Jenkole, harmonikar: »Ko smo dobili pošto, je Miha najprej rekel, naj se usedem, preden pove, kaj piše. To je lepo presenečenje, obenem pa tudi lepa potrditev za naše delo, saj je najtežje igrati pred domačo publiko. Da dobiš tak odgovor od publike in od župana, je več kot odlično.«

P. N.

Predstavo sooblikovali učenci in učitelji gorenjevaške šole

Letošnjo slavnostno akademijo ob občinskem prazniku, ki ga obeležujemo 23. novembra v spomin na prvo pisno omembo krajev pod Blegošem, so uvodoma popestrili učenci in učitelji OŠ Ivana Tavčarja Gorenja vas. Nastopila sta oba pevka zbora, tako otroški kot mladinski pod vodstvom Neže Erznožnik, ter zbor učiteljev, učenci dramskega krožka pod vodstvom Jane Rihtaršič so razmišljali o slovenskem jeziku in narečjih, tudi našem poljanskem. Igro je posebej za to priložnost napisala Nina Dolenc, vmes je zapel zbor, ob koncu pa se je predstavila še folklorna skupina.

Župan Milan Čadež je bil nad videnim in slišanim

navdušen: »Najprej se zahvaljujem vsem občankam in občanom, ki so napolnili dvorano, kar pomeni, da spremljajo naše delo. Osnovna šola iz Gorenje vasi je presenetila kot lani OŠ Poljane. Vidimo, da je to, da smo šli v sodelovanje z osnovnimi šolami, prava smer. Tudi v prihodnje si želim, da bi učenci in učitelji dali prispevek slavnostni akademiji. Svoj ton dodajo občinski nagrajenci. Zelo skrbno in natančno so bili izbrani, tudi naziv častnega občana je šel v prave roke,« je še povedal župan, ki se je sicer v svojem govoru tokrat osredotočil na preteklo leto in načrte za prihodnost. Več lahko preberete v intervjuju z njim na naslednjih straneh.

»Zaradi izgradnje telovadnice nas čakajo tri pestra

Leto je naokoli in z županom Milanom Čadežem smo se zopet pogovarjali o projektih, ki so zaznamovali že skoraj minulo leto, o aktualnih temah in o načrtih za naprej.

Kako bi na kratko povzeli zdaj že skoraj minulo leto?

Prelomni dogodek je bil na vsak način dokončanje in slovesno odprtje Sokolskega doma. Čeprav so bili pred začetkom obnove namigi, da bi bilo bolje stavbo podreti in vse zgraditi na novo, se s tem nisem strinjal, saj je to objekt z dušo. Pomembno je tudi, da smo ob otvoritvi naredili točno tako slovesnost, kot je bila leta 1923, ko je bil narejen prvotni Sokolski dom. Slabih 20 odstotkov objekta je namenjenega občinski upravi, drugo širši javnosti. Povpraševanja po rezervaciji dogodkov v veliki in mali dvorani je veliko, tudi brez promocije, a zavedamo se, da so največji promotorji prav zadovoljni ljudje. Za prihodnje leto imamo tako termine v maju in juniju že zasedene s poročnimi slavlji ali ohcetmi.

Poljanska dolina lahko turistu ponudi že toliko zanimivosti, da ga v naših koncih brez težav zadržimo dva dneva in mu pri tem ne bo dolgčas.

Poleg tega je zadnji dve leti zaznamovala bitka za pediatrijo, kjer smo skupaj z Občino Žiri najprej uspeli dobiti koncesijo, nato še pediatrijo, zdaj pa smo uredili tudi ambulanto. Letos smo naredili večje premike tudi na dvorcu Visoko. Na kozolcu smo uredili novo ostrežje in kritino, na dvorcu nove stopnice ob vhodu, skupaj z Muzejem Škofja Loka smo odprli razstave, postavili smo tako črno kuhinjo, kot so jih imeli pred dobrimi 100 leti. Naše delo sta opazili sestre Zorc, ki sta z lastnimi sredstvi obnovili kapelico in grobnico rodbine Tavčar ter pripeljali na Visoko dva odmevna dogodka.

Turizem vse bolj postaja paradna panoga v občini. Letos je bilo narejenih kar nekaj projektov. Katerega bi izpostavili kot najbolj obetavnega?

Letos je dobro zaživela pohodniška pot okrog občine. Naslednje leto načrtujemo ustanovitev Zavoda Poljanska dolina, katerega glavna naloga bo promocija in prodaja produktov in izdelkov iz celotne Poljanske doline in vseh, ki se ukvarjajo s turizmom. Iskanje in izdelava novih projektov ter ustvarjanje novih zgodb pa še vedno ostaja naloga občine. Poljanska dolina lahko turistu

ponudi že toliko zanimivosti, da ga brez težav zadržimo dva dneva in mu pri tem ne bo dolgčas. Naša naslednja naloga pa je, da dvorec Visoko odpremo za javnost in dogodke za celo leto, ne le v poletnih mesecih. Računam, da bo še v tem mesecu dvorec razglašen za spomenik državnega pomena, s čimer bomo imeli več možnosti za črpanje državnih sredstev. Vsekakor pa sta Kulturni center Šubic in dvorec Visoko lep kulturno-turistični paket, kjer lahko turist veliko izve o pomembni zgodovini naše doline. V ta namen smo tudi začeli s pripravo pohodniške poti Cvetje v jeseni, ki bo potekala od Visokega do Blegoša. To je opis tistega dela poti, ko je Tavčar šel k Presečniku na Jelovo Brdo, od tam naprej pa, kako sta z Meto hodila na Blegoš. Poleg tega sem imel nedavno dve pomembni predstavitvi Poti poljanskih dobrot – eno na Gradu Jablje, drugo pa v Kliničnem centru v Ljubljani. Še večji dogodek pa bo 7. februarja, ko sem vse te ljudi povabil v občino, da jim pridelavo in predelavo hrane opišemo ter pokažemo na kmetijah.

Kaj si obetate od Zavoda Poljanska dolina?

Gradili bomo na povezovanju in sodelovanju. Akcijski načrt za razvoj zavoda je že narejen in predstavlja izvir iz Strategije turizma na Loškem, ki smo ga sprejeli pred dvema letoma. Našo dolino želimo razvijati v sodelovanju s Turizmom Škofja Loka, saj tako pravi tudi slogan: ena Loka, dve dolini, tri pogorja, neskončno zgodb.

Na eni strani imamo tako Visoko in napredek v povezavi z obnovo dvorca ter naborom različnih prireditev, na drugi strani pa projekt v Kopačnici stoji. Kaj se dogaja s tem projektom?

Ta projekt ne stoji. Investitor je naredil v svojem lokalnem okolju v Ljubnem ob Savinji zelo velik projekt Charming Slovenija in kot izkušen gospodarstvenik spremlja dogajanje in razvoj na tem področju. Projekt v Kopačnici zdaj optimira, saj želi tu postaviti pravo zgodbo. Na vsak način pa ta ne bo taka, kot je v Ljubnem, ampak išče optimalne variante toplic za naše okolje.

Je že predstavil kakšne načrte?

Za zdaj še ne. Ker v prihodnje ni videti možnosti pridobitve nepovratnih sredstev in bo celotna investicija krita z lastnim finančnim vložkom, mora biti odločitev še toliko bolj premišljena, skrbna, načrtovana. Tudi časovnice poteka projekta za zdaj še ni.

Raziskava Zdravje 2016, ki jo je opravil Nacionalni inštitut za javno zdravje (NIJZ), je pokazala, da so kazalnik mikrobiološke kakovosti vode v naši občini globoko pod povprečjem v državi. Dosega 36 odstotkov, medtem ko je povprečje v državi 87 odstotkov. Kje so razlogi za to?

Koncept raziskave NIJZ nam ni popolnoma znan, predpostavljamo pa, da so v raziskavo vključeni tudi zasebni vodovodi, ki oskrbujejo

več kot 50 prebivalcev. Takšnih vodovodov je v občini preko 20, upravljajo pa jih lastniki sami.

Za vodovod Trebija–Gorenja vas–Todraž in veliko večino vodovodov v lasti občine je mikrobiološka ustreznost pitne vode vsekoli ustrežna. Tako na vodovodnem sistemu z zajetji na Trebiji že več kot šest let denimo ni bilo potrebno izreči ukrepa prekuhavanja vode, ker so rezultati pitne vode v okviru notranjega nadzora, ki ga izvaja upravljalec vodovoda, in državnega monitoringa izkazovali, da je voda kakovostno ustrežna.

Investitor zdaj optimira projekt v Kopačnici, saj želi tu postaviti pravo zgodbo, zato išče optimalne variante toplic za naše okolje.

Po daljšem obdobju je bil novembra letos za vodovod Trebija–Gorenja vas–Todraž uveden ukrep prekuhavanja pitne vode kot posledica obilnega deževja po daljšem sušnem obdobju. Skladno z zakonodajo se ukrep prekuhavanja vode lahko prekliče, ko so se odpravijo vzroki za neskladnost, izvedejo vsi potrebni ukrepi za odpravo neskladnosti ter rezultati analiz vode potrdijo, da je le-ta na pipah uporabnikov ustrežna.

V zadnjem času se kar vrstijo obvestila o neustrezni kakovosti pitne vode, ki jo je treba prekuhavati tudi po več dni ali teden. Glede na to, da je vodovod po Poljanski dolini nov, tega ne bi pričakovali. Zakaj prihaja do onesaženja?

V prvem primeru izrečenega preventivnega ravnanja za vodovod Trebija–Gorenja vas–Todraž je bila zaznana povečana motnost vode kot posledica obilnega deževja. V drugem primeru pa je šlo za bakteriološko neustreznost, ki se v okviru notranjega nadzora ocenjuje na osnovi analiz vzorcev pitne vode na zajetju po številnih različnih parametrih, potek ocenjevanja pa nadzoruje tudi Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano.

V prvem primeru izreka prekuhavanja smo v okviru ukrepov za odpravo neskladnosti spirali vodovod in ga dezinficirali, v drugem primeru pa smo povečali intenzivnost dezinfekcije. Povečali smo tudi nadzor nad vodovodom z uvedbo dodatnih kontrolnih točk, kjer upravljalec redno spremlja učinkovitost kloriranja.

Poleg on-line meritev v zbimem jašku ob zajetju (motnost in prosti klor) ter na vodohranih (prosti klor) smo uvedli še dodatni nadzor z meritvami prostega klora na pipah uporabnikov. Za nadomeščanje pitne vode, kadar le-ta iz zajetja kali, smo zgradili nove vrtine, ki jih bomo v prihodnjih mesecih po uspešno izvedenih postopkih vključili v sistem javne oskrbe s pitno vodo.

Bi lahko obveščanje potekalo hitreje, prek SMS sporočil in ne z nekajdnevno zakasnitvijo po redni pošti?

Uporabnike skladno z zahtevami predpisov obveščamo sočasno na tri načine: preko Radia Sora, spletni strani občine in pisno preko pošte. Za uporabnike, ki izrazijo interes, in javne objekte tudi po elektronski pošti, to vsebino pa je mogoče preusmeriti tudi na mobilne telefone. To dodatno možnost obveščanja po SMS že

leta, predvsem za občinski proračun»

preverjamo iz sistemskega vidika (nadgradnja programa), vsekakor pa bi bila to lahko za posamezne uporabnike dobra rešitev.

Ena večjih investicij, ki jo boste začeli prihodnje leto, je izgradnja telovadnice v Gorenji vasi. Ker bo večina sredstev občinskih, ste zmanjšali sredstva na nekaterih drugih postavkah, kar je razburilo predvsem gasilce. Kako boste umirili žogo?

Sredstva za gasilce se niso krčila. Z letom 2016 se je le zaključil večletni z občino vnaprej dogovorjeni cikel nabave gasilskih vozil, ki po rangi stroška bistveno presega strošek nabave zaščitnih gasilskih oblek, ki jih bo na predlog gasilcev v prihodnjih letih financirala občina. Ko so bile na vrsti investicije v vozni park, je bilo njim namenjenih več sredstev. Zdaj, ko pa gredo sredstva za nakup opreme, so zneski manjši, saj tudi strošek nabave opreme nikakor ni primerljiv strošku nabav gasilskih vozil. Potreben znesek za nabavo opreme smo med javno obravnavo z gasilci že uskladili. Iz sredstev, ki jih bo gasilec namenila občina, bodo lahko zelo dobro obnovili standard zaščitne gasilske opreme, ki jo bo občinsko gasilsko poveljstvo nato porazdelilo med posamezna društva. Glede izgradnje telovadnice nas čakajo tri pestra leta za naš proračun, saj gre za finančno zahtevno investicijo. Čeprav smo sredi decembra pridobili odločbo o odobritvi nepovratnih sredstev Ekosklada, vloga je vložena tudi na Fundacijo za šport, z velikim zagonom iščemo dodatna sredstva, saj bi jih radi pridobili tudi od ministrstva za šolstvo. S poslancem Žanom Mahničem sva opozorila, da v preteklih letih ministrstvo ni objavilo nobenega razpisa za dodelitev sredstev, in uspela, da bo v prihodnjih dveh letih nekaj denarja ministrstvo namenilo tudi za infrastrukturo. Upamo, da bomo med prejemniki tudi mi. Poleg tega računamo, da bomo naslednje leto uspeli pridobiti gradbeno dovoljenje za izgradnjo štirih oddelkov vrtca v Poljanah in da bomo izdelali celovit konservatorski načrt s

prometno ureditvijo Tavčarjevega dvorca.

Kaj vse to vključuje?

Vključuje celovit konservatorski načrt za vse objekte dvorca in prometno infrastrukturo, ki predvideva lasten dostop do dvorca, zadostno število parkirišč in vso vsebino dvorca. Želimo pripraviti projektno dokumentacijo za prihodnja leta, da bomo lahko investicije razdelili po letih. Do zdaj smo delali kratke korake, za daljše pa upam, da pridobimo državna sredstva, saj, kot rečeno, računamo, da bo dvorec postal spomenik državnega pomena.

Nov večnamenski prostor bi potrebovali tudi v Leskovici, ker je stara šola že povsem dotrajana. Kdaj lahko pričakujejo nove prostore?

Najprej moramo postaviti telovadnico v Gorenji vasi, potem pa bomo v Leskovici naredili primeren objekt za krajane. To sem tudi predstavil na seji KS Gorenja vas, kjer smo že dodelali že izdelano idejno zasnovo.

Računamo, da bomo naslednje leto uspeli pridobiti gradbeno dovoljenje za izgradnjo štirih oddelkov vrtca v Poljanah in da bomo izdelali celovit konservatorski načrt s prometno ureditvijo Tavčarjevega dvorca.

Je na področju medgeneracijskega centra že kaj novega? Lani v intervjuju je bilo rečeno, da se ureja potrebno dokumentacijo.

Za financiranje obnove takšnih objektov je pri pristojnih veliko več obljub kot dejanskih razpisnih sredstev, zato smo tudi vse gorenjske občine (13) vključile medgeneracijske centre v svoje načrte, na koncu pa je bila izbrana samo Mestna občina Kranj. Kljub temu bomo načrt obnove stare šole v Gorenji vasi (stavba nekdanjega Gidorja) pripeljali do gradbenega dovoljenja, potem bomo pa čakali na primerne čase za nadaljevanje investicije. Ena izmed priložnosti se bo mogoče pokazala še ta mesec. Ker je bil objekt grajen v času Avstro-Ogrske,

sva z Žanom Mahničem na obisk povabila novo avstrijsko veleposlanico v Ljubljani Sigrid Berka, ki ji nameravamo predstaviti zgodbo medgeneracijskega centra. Potem bomo pa videli, če ima država Avstrija kaj posluha za objekte, ki so bili grajeni v času skupne države.

O telovadnici: Čeprav smo sredi decembra pridobili odločbo o odobritvi nepovratnih sredstev Ekosklada, vloga je vložena tudi na Fundacijo za šport, z velikim zagonom iščemo dodatna sredstva, saj bi jih radi pridobili tudi od ministrstva za šolstvo.

Bi ob koncu pogovora radi dodali še kaj?

Med projekti, ki jih želimo uresničiti v prihodnjih letih, bi rad izpostavil še državno cestno omrežje, kjer moramo še veliko narediti, predvsem pri zagotavljanju varnosti. Prizadevali si bomo, da se v prihodnjih letih uredijo cestni odseki Gorenja vas–Todraž, Gorenja vas–Hotavlje, Trebija–Sovodnj, da se zgradi uvoz v Dobje in da bi uspeli prihodnje leto, ko OŠ Poljane praznuje 20-letnico, ločiti križanje dovoza otrok in varno pešpot v šolo. V dogovoru z Direkcijo RS za infrastrukturo se bomo lotili tudi priprave projekta za izvedbo ureditve uvoza in krožišča v Poljanah. Ves čas si tudi prizadevamo za začetek gradbenih posegov protipoplavne rešitve Poljan, saj smo na tem projektu že veliko naredili, v prvi polovici leta 2017 pa pričakujemo gradbeno dovoljenje.

Kaj želite sebi in občanom v prihodnjem letu?

Želim, da bomo na občini uspešni pri našem največjem projektu, to je izgradnji nove telovadnice, predvsem pri iskanju dodatnih sredstev, ki nam bodo omogočila, da bomo lahko poleg tega projekta uresničili še kakšnega drugega. Želim si dobrega sodelovanja in da bi morebitne težave čim hitreje razreševali. To je pot, ki nas pelje v prihodnost.

Tina Dolenc

Zahvala

Oktober je minilo dve leti od uničujočih poplav, v katerih Hotoveljščica ni imela usmiljenja do ljudi, ki živijo ob njej. Dodobra je uničila ceste, vodno omrežje, vodotok, hiše, kmetijska zemljišča, kulturni spomenik in še bi lahko naštevali.

Tudi nam so na pomoč priskočili prostovoljna društva, občina, organizacije, vojska, podjetja in predvsem posamezniki. Ob tej priložnosti bi se vsem skupaj še enkrat zahvalili, obenem pa zaželeli blagoslovljene božične praznike ter uspešno in zadovoljno leto 2017. Fartunovi

Z grobnico po novem upravlja občina

Alex Luckmann in župan Milan Čadež sta podpisala darilno pogodbo, na podlagi katere so dediči po dr. Ivanu Tavčarju prenesli Tavčarjevo grobnico v last in upravljanje Občine Gorenja vas - Poljane.

Tavčarjeva grobnica, v kateri je skupaj s sorodniki pokopan dr. Ivan Tavčar, stoji na območju Tavčarjeve domačije in je skupaj z ostalimi objekti zavarovana kot kulturni spomenik. Kapelo z grobnico je ob ureditvi dvorca in teniškega igrišča postavil dr. Ivan Tavčar in je v njej po smrti leta 1923 tudi pokopan.

V okviru celovite prenove kapele z grobnico so bili v letošnjem letu izvedeni konservatorsko-restavratorski in gradbeno-obrtniški posegi na vseh elementih stavbe, ki sta jih financirali sestr Metka in Ruda Zorc, sorodnici po Tavčarjevi sestri.

Občinska uprava

Občina Gorenja vas - Poljane bo odslej odgovorna lastnica in tudi upravljavka pomembne dediščine našega rojaka dr. Ivana Tavčarja in njegovih sorodnikov.

V prihodnost z novimi izzivi in obnovljeno stavbo

Center slepih, slabovidnih in starejših Škofja Loka (CSS Škofja Loka) je novembra obeležil 80-letnico svojega delovanja. Visoko obletnico so počastili z različnimi dogodki, zaključili so tudi nekatera obnovitvena dela v stavbi centra. Ob jubileju smo se o delu in življenju v centru pogovarjali z direktorico Silvo Košnjek.

V CSS Škofja Loka izvajajo dejavnost inštitucionalnega varstva za starejše in kot edini zavod v državi zagotavljajo prilagojene prostore ter okolico za življenje slepih in slabovidnih ljudi. Trenutno namestitev omogočajo 220 stanovalcem, in sicer v 44 enoposteljnih, 67 dvoposteljnih in 14 triposteljnih sobah. V centru stanuje tudi 23 občanov iz naše občine (podatek je za leto 2015), največ stanovalcev je sicer žensk, starih med 80 in 90 let. Kot je povedala Košnjekova, so trenutno polno zasedeni. Včasih koga lahko sprejmejo tako rekoč takoj, sicer pa je trenutna čakalna doba od enega meseca do pol leta – odvisno od zdravstvenega stanja človeka, ki bi si želel sprejem. »Res pa je v zadnjih letih povečana potreba po namestitvah na dementne oddelke,« je še povedala sogovornica.

Ponujajo različne oblike varstva in namestitev

Poleg rednega inštitucionalnega varstva velja omeniti dnevno varstvo, ki ga nudijo v centru pet dni v tednu, od ponedeljka do petka od sedme ure zjutraj do pol pete popoldne, vendar največ v trajanju osem ur. Takšno varstvo je namenjeno starejšim, ki živijo doma, nimajo pa potrebnega varstva oziroma oskrbe svojcev. Pomoč družini na domu je dejavnost, ki omogoča pomoč pri zagotavljanju kakovostnega življenja starejših, bolnih in invalidov, čim daljše bivanje v domačem okolju, preprečevanje osamljenosti in razbremenitev svojcev. V CSS Škofja Loka storitev izvajajo za občane vseh štirih škofjeloških občin, ki jo tudi delno sofinancirajo. Storitve socialne oskrbe na domu je plačljiva in za uporabnike iz občine Gorenja vas - Poljane znaša 5,42 evra na uro. V centru je sicer zaposlenih 120 ljudi, od tega jih 17 prihaja iz občine Gorenja vas - Poljane, vključno z eno javno delavko. Poleg tega 11 zaposlenih skrbi za

pomoč družini na domu v vseh štirih občinah. Storitve trenutno sicer koristi 17 ljudi, število uporabnikov pa iz dneva v dan niha med 15 in 20. V centru imajo lastno ambulanto, v kateri je zdravnica zaposlena in stanovalcem ves čas na voljo. Poleg nje prihajajo v center še drugi zdravniki – specialisti (fiziatrija, psihiatrija in internist).

Delajo s srcem

»V lanskem letu smo pričeli izvajati delavnice za občane vseh štirih škofjeloških občin, prva je bila prav v občini Gorenja vas - Poljane,« je povedala sogovornica in dodala, da so na delavnici prikazali, kako skrbeti za svojece, da lahko čim dlje ostanejo doma. »Čeprav izvajamo inštitucionalno varstvo, želimo pomagati ljudem, da lahko čim dlje ostanejo doma, saj si tega vsi želimo.« Pri izvajanju najrazličnejših dejavnosti jim pomagajo prostovoljci, med njimi ena prostovoljka iz naše občine.

Velik poudarek dajejo medgeneracijskemu sodelovanju. V okviru tega tako izvajajo projekt, ki poteka v sodelovanju z osnovnošolci, ki si s stanovalci centra pišejo pisma. K tem dejavnostim lahko prištejemo še številne kulturne dogodke, ki jih izvajajo učenci s šol vseh štirih občin. Stanovalci lahko obdelujejo vrt, se udeležujejo vadb v fitnes centru ali pa sprehodijo po parku čutil. Slednjega so odprli prav ob praznovanju visoke obletnice, je povedala Košnjekova: »V sklopu parka CSS Škofja Loka smo želeli ustvariti park za slepe pa tudi za starejše in gibalno ovirane, zato je nastal senzorični park, kjer lahko obiskovalec odkriva posamezna čutila.«

Zaključili so osemletno obnovo stavbe

Ob praznovanju 80-letnice delovanja so dokončali večjo prenovo stavbe, ki je potekala vse od leta 2008. Takrat sta bili namreč končani

Direktorica CSS Silvo Košnjek

Sprejem v center

Za sprejem je potrebno vložiti naslednje dokumente: prošnjo za sprejem v inštitucionalno varstvo, zdravniško mnenje, izjavo zavezanca za plačilo, pooblastilo oz. odločbo o skrbništvu (le če oseba ni sposobna sama urejati postopka za sprejem). Stroške bivanja v večini (v letu 2015 kar 137 oskrbovancev) pokrijejo sami stanovalci, delu stanovalcev strošek bivanja sofinancirajo svojci, delu pa občine, iz katerih prihajajo. Vlogo oziroma prošnjo za sprejem v inštitucionalno varstvo najdete na spletni strani centra <http://www.css-sl.si/>, kjer se nahaja tudi cenik storitev, ali na spletni strani Skupnosti socialnih zavodov Slovenije www.ssz-slo.si. Za podrobnejše informacije o sprejemu lahko pokličete socialno delavko Marjano Črešnik na telefon 04/620-72-04 ali ji pišite na naslov marjana.cresnik@css-sl.si.

adaptacija in nadzidava glavnega objekta. »Z nadzidavo smo pridobili nujno potrebne nove prostore za zaposlene in stanovalce,« je povedala direktorica in dodala, da so pri obnovi drugega nadstropja, ki je potekala lani, pridobili še sistem prezračevanja in agregat, ki sta pri njihovem delu zelo pomembna.

V svojem mandatu je poleg prenove centra ponosna tudi na ponudbo izobraževanja za zaposlene. Vsak torek imajo v centru namreč dan za izobraževanje, kjer si zaposleni izmenjujejo znanje, povabijo pa tudi zunanje izvajalce. V naslednjem letu si Košnjekova želi, da bi center do konca obnovili. Tako bo obnovljen cel severni trakt, sledila bi še obnova pritličja in zunanosti stavbe. »Največji gradbeni izzivi so mogoče že za nami, vsak dan znova pa je naš izziv nuditi stanovalcem domačnost, pomembnost družinskega načina življenja. Vendarle smo tu zato, da vsakemu posamezniku zagotavljamo varnost, zasebnost, človečnost in toplino. V prihodnje si želimo, da bi lahko del storitev, ki jih ponujamo svojim stanovalcem, ponudili ljudem v domačem okolju in se v prihodnjem dolgoročnem obdobju preoblikovali v gerontološki center,« je zaključila direktorica.

Kristina Z. Božič

Na proslavi ob 80-letnici centra je bil navzoč tudi nekdanji direktor CSS Škofja Loka in sedanji minister za javno upravo Boris Koprivnikar.

Pustotnikov Kozovč med najboljšimi siri na svetu

Špansko mesto San Sebastian je novembra gostilo mednarodno sirarsko tekmovanje World cheese awards, na katerem so se predstavljali sirarji iz več kot tridesetih držav. Prvič je na tovrstnem tekmovanju sodelovala tudi kmetija Pustotnik, ki je bila med drugim tudi prva predstavnica Slovenije. Za sir Kozovč so v kategoriji mešanih sirov prejeli srebrno priznanje.

250-članska komisija je morala poskusiti in oceniti več kot 3.000 različnih vzorcev sira, razdeljenih v različne kategorije. Na osnovi točkovanja so podelili bronasto, srebrno, zlato in super zlato odličje. »Odločitev, da na tekmovanje pošljemo sir Kozovč, je bila pravzaprav precej hitra. Nekako smo se vsi strinjali, da je to sir, ki bi morda lahko izstopal med širokim naborom mednarodnih vzorcev,« je pojasnila Katarina Brence. Poltrdi sir Kozovč je izdelan iz mešanice termiziranega kozjega in ovčjega mleka. Kozje mleko z značilnim svežim in nežnim okusom v kombinaciji z ovčjim siru doprinese poln in intenziven vonj ter ustvarja edinstven, nežno pikanten okus. 4- do 5-kilogramski hlebčki nato zorijo približno dva do šest mesecev. Daljši ko je čas zorenja, močnejša in intenzivnejša postajata tako okus in aroma sira. Skorja je trda, svetle rumenorjave barve, struktura sira pa kompaktna z enakomerno porazdeljenimi luknjami.

Za sir le kakovostno mleko

»Velika zasluga za 'nastanek' sira Kozovč gre zagotovo našim partnerskim kmetijam, ki so v zadnjih desetih letih uspešno obudile vzrejo drobnice v Poljanski dolini. Za dober sir je v prvi vrsti pomembno kakovostno mleko, brez tega ne gre! Tehnologijo za izdelavo je, tako kot tudi pri večini drugih sirov, postavila Žuža. Ideja za sir iz mešanega mleka izhaja iz dejstva, da ni veliko sirarn, ki bi na enem mestu imele več različnih vrst mleka in posledično ponujale

različne vrste sirov. Našim kupcem smo želeli ponuditi nekaj drugačnega in edinstvenega,« je povedala Katarina Brence. Sir Kozovč velja za enega izmed najbolj prodajanih izdelkov kmetije Pustotnik. Kupci še vedno prisegajo na kravji sir, a kot pojasnjuje Brence, se navade in okusi ljudi spreminjajo. Trenutno je prednost kravjih pred drugimi siri bistveno manjša kot pred leti. »Z veseljem ugotavljam, da so se tudi trendi pri izbiri sirov v zadnjem času precej približali tistim v tujini. Ljudje večkrat in bolj pogosto posegajo po malce drugačnih, posebnih sirihih – tistih z močnejšimi aromami in okusi.« Ko sta Milan in Žuža pred leti pričela s sirarstvom, sta pogosto naletela na težavo – čeprav sta imela znanje in kakovostno surovino za izdelavo zorjenih sirov z bogato in polno aromo, povpraševanja na trgu po njih ni bilo. »Danes nas najbolj veseli, da lahko izdelujemo vse tisto, kar znamo, in obenem na trgu sprejemamo pozitivne odzive naših kupcev.«

Slovenci ob bok

svetovnim sirarskim 'velesilam'

Za kmetijo Pustotnik je bilo omenjeno mednarodno tekmovanje prvo, so pa svoje izdelke že predstavljali izven meja naše države. V letošnjem letu se domačih tekmovanj niso udeležili z razlogom – želeli so se namreč predstaviti svetu in na svetovni sirarski zemljevid postaviti tudi Slovenijo. »Že res, da nas obkrožajo dežele, kjer ima sirarstvo precej daljšo tradicijo, vendar se nam zdi, da smo kljub

Foto: arhiv kmetije Pustotnik

Nagrajeni sir Kozovč popestri sirne plošče, svojo aromo in okus pa lepo razvije tudi v kombinaciji s toplimi jedmi.

temu v zadnjih dveh desetletjih tudi Slovenci na tem področju naredili velik korak naprej. Lep primer je prav Poljanska dolina. »Dosežen uspeh oziroma srebrno priznanje na mednarodnem tekmovanju je za kmetijo Pustotnik velika spodbuda in obenem tudi potrditev, da so na pravi poti. »Veseli smo, da se lahko slovensko sirarstvo s svojo kakovostjo postavi ob bok številnim svetovnim sirarskim 'velesilam'.«

Novost: siri z žlahtno plesnijo

Načrtov za prihodnost in nadaljnji razvoj Pustotnikovim ne bo zmanjkalo. Je pa vse odvisno od danih priložnosti in zdravega poslovnega okolja. V letošnjem letu so se vključili v projekt Agro biznis, ki temelji na trženju in marketingu na kmetiji, ter prejeli priznanje za nove pristope v kmetijstvu.

Trenutno sta njihova proizvodnja in čas usmerjena v sire z žlahtno plesnijo, a, kot še pojasnjuje Katarina Brence, so to tehnologije, ki zahtevajo kar nekaj dela in časa. Vsekakor se bodo tudi prihodnje leto udeležili tekmovanja World cheese awards.

Lidija Razložnik

Na Agri do zlate medalje za avtomatski sirarski kotel

Podjetje Strojno ključavničarstvo Jeram iz Podgore, ki sicer izdeluje vse vrste izdelkov iz nerjaveče pločevine, je na mednarodnem sejmu v Gornji Radgoni prejelo zlato medaljo za enega svojih najprepoznavnejših izdelkov.

Za avtomatski sirarski kotel, ki ga v podjetju razvijajo več desetletij let in ki postaja prepoznavni artikel podjetja, to ni bilo prvo priznanje ali nagrada.

Kotel je opremljen z računalnikom, ki je sposoben postopek pri predelavi mleka voditi avtomatsko, seveda s predhodno nastavljenim programom. Celotno dogajanje v sirarskem kotlu lahko tako spremljamo preko pametnega telefona ali tablice, na katerih lahko prav tako vodimo celoten postopek, saj lahko spreminjamo parametre za delo.

V kotlu lahko sicer vse opravimo ročno, kjer si, odvisno od potreb, sami nastavljamo željene parametre. Možno je nastaviti tudi avtomatsko delovanje. Ena od prednosti je ta, da si lahko postopek posnamemo med ročnim delom in potem avtomatsko izdelujemo po tem postopku. Na ekranu lahko v vsakem trenutku spremljamo gibanje temperatur

preko barvnega grafa. Vse omenjeno pa lahko shranimo na usb-ključek. Simon Jeram vidi glavno prednost v tem, da s tem načinom dela veliko pripomoremo k večji čistosti v sirarni. Obenem pa lahko postopek spremljamo dobesedno 's kavča' in stalne kontrole v sirarni niso potrebne.

S kotlom lahko upravlja vsakdo, saj so navodila in meniji na ekranu tako preprosti, da je njihova uporaba zelo jasna in enostavna.

Mlademu podjetniku, ki izdelek nadgrajuje na očetovih dognanjih in izboljšavah, ki so jim botrovali povpraševanje in želje uporabnikov, zlato priznanje s sejma Agra veliko pomeni. To je namreč priznanje za vložen očetov trud in tudi dokaz, da so pri razvoju izdelkov v podjetju na pravi poti.

S ponosom in dvignjeno glavo tako stremijo k naslednji izboljšavi.

Medtem dežujejo povpraševanja – iz Slovenije, Avstrije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine. Trudijo pa se, da bi postali prepoznavni tudi v drugih državah.

Damjana Peternej

Foto: arhiv Simona Jerama

Odgovori na pobude, predloge in vprašanja svetnikov

Objavljamo vprašanja, pobude in predloge, ki so jih svetniki predstavili oziroma zastavili županu in občinski upravi na 12. seji občinskega sveta 13. oktobra letos. Odgovori so uredniško in lektorsko nespremenjeni – so enaki, kot so jih prejeli svetniki v gradivu 13. seje (22. 12. 2016).

Franci Fortuna:

• **vpraša zakaj je povečano nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča (NUSZ), vrednost točke se ni spremenila, zneski pa so višji.**

Skladno z veljavnim Odlokom o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v občini Gorenja vas – Poljane (Ur. l. RS, št. 104/15) – v nadaljevanju odlok, sprejetem na seji občinskega sveta v decembru 2015, na višino NUSZ vpliva vrednost točke za odmero NUSZ, neto tlorisna površina stanovanja oziroma nezazidane stavbne parcele, območje, v katerega je naselje uvrščeno (6. člen odloka), dejavnost, kateri je objekt po Registru nepremičnin namenjen (10. člen), ter od stopnje komunalne opremljenosti s posameznimi vrstami infrastrukture. Zaradi vsega navedenega je potrebno odmero NUSZ posodabljanj vsakoletno.

Pri pripravi evidence za leto 2016 je bilo po navodilih pristojnega ministrstva potrebno dodatno pristopiti tudi k usklajevanju površin objektov s podatki iz uradnega registra nepremičnin (REN), za urejanje katerega je pristojna Geodetska uprava RS (GURS), občani pa so se imeli v postopku množičnega vrednotenja nepremičnin možnost izjasniti pri Gursu glede pravilnosti v REN vnešenih površin njihovega objekta. V občinski upravi kljub temu opazimo, da so uradne površine v RENu pogostokrat večje, kot smo jih imeli v dosedanjih evidencah občine, kar lahko pomembno vpliva na višino NUSZ. V tem primeru občanom svetujemo, naj ponovno preverijo pri GURS Škofja Loka, ali so v REN vnešene pravilne površine njihovega objekta. Občina namreč pri odmeri NUSZ lahko upošteva spremenjeno površino objekta le, če jo lastnik predhodno spremeni oziroma na novo uskladi v REN, ki je uradno veljavna baza površin objektov.

Pri pripravi evidence za leto 2016 je bilo dodatno potrebno upoštevati nov Občinski prostorski načrt, ki je bil sprejet decembra 2015. Pri novelaciji tega dela evidence NUSZ se je izkazalo, da imajo nekateri občani poleg funkcionalnih površin obstoječega objekta tudi večje zazidljive površine, ki predstavljajo nezazidano stavbno zemljišče v površini, večji od 400 m² in zato skladno 15. členom odloka izpolnjujejo pogoje za odmero nadomestila za nezazidano stavbno zemljišče. V kolikor lastniki zazidljive namembnosti dodatnega zemljišča ne želijo obdržati, imajo do konca januarja 2017 možnost vložiti vlogo za izzvez iz stavbnega zemljišča, saj je občina začela izvajati postopek ponovne spremembe občinskega prostorskega načrta.

Posebej je potrebno vsakoletno preveriti stopnjo komunalne opremljenosti objekta ali parcele, saj se komunalna oprema vsako leto dograjuje. Posebej je bila v letu 2016 novelirana evidenca v delu opremljenosti naselij z rekreacijskimi površinami oziroma športnimi igrišči ter z javnimi parkirišči, katera so bila v zadnjem letu dograjena na več lokacijah (8. člen).

Vrednost točke za odmero NUSZ v letu 2016

ni vplivala na višino nadomestila, saj je ostala enaka kot je bila v predhodnem letu.

Kot je razvidno iz vsega navedenega, na višino NUSZ vpliva več raznolikih dejavnikov, zato v primeru dodatnih vprašanj občane vabimo, da izračun preverijo neposredno na občini na telefon 04 51 83 100, saj bodo le tako pridobili natančne dodatne informacije o odmeri NUSZ za svoje nepremičnine, obenem pa bodo lahko spremenili morebitne spremembe podatkov za odmero NUSZ v prihodnjem letu.

Anton Debeljak

• **predlaga, da se v Podblegaških novicah informira občane o možnostih nadaljnje gradnje odprtega širokopasovnega omrežja na območja, ki niso sive lise. Mirjana Možina vpraša ali je Tritel še zasebni partner, Zvonko Dolinar pa opozori na pogoste okvare, ki se pojavljajo v zadnjem času, in za katere traja precej časa, da se odpravijo.**

O možnostih nadgrajevanja odprtega širokopasovnega omrežja bomo lahko informirali občane takoj po prejemu navodil ministrstva, pristojnega za informacijsko družbo, o pogojih nadgrajevanja navedenega omrežja v občinah, kjer se je omrežje gradilo z nepovratnimi sredstvi Evropske unije. Obstoječe OŠO omrežje v občini Gorenja vas – Poljane še vedno upravlja podjetje Tritel, saj postopek prenosa upravljanja še ni začel. Podjetje Tritel je zato tudi pristojno za odpravljanje okvar na omrežju, zato uporabniki okvare sporočajo neposredno podjetju Tritel. V kolikor okvare niso odpravljene pravočasno, občanom predlagamo, da se obrnejo tudi na občino, ki bo za vsak posamičen primer pri upravljalcu preverila razloge za nepravočasno odpravo okvar omrežja.

Mirjana Možina:

• **vpraša ali drži informacija, da je nadzorni svet imenoval novega direktorja STC Stari vrh d.o.o.**

Imenovanje posloводства STC, d.o.o. je v pristojnosti nadzornega sveta družbe. Kot je predsednik nadzornega sveta Ciril Alič že pojasnil na tekoči seji, je dosednji direktor STC, d.o.o. Janez Pelipenko podal odstop, zato je nadzorni svet za vršilca dolžnosti direktorja za čas enega leta imenoval Tomaža Trobiša, ki je bil podrobno predstavljen v novembrski številki Podblegaških novic.

Irena Tavčar:

• **opozori na neočiščene ceste in pločnike v Javorjah, kjer je ostal pesek od posipanja ceste v pretekli zimi.**

Za zagotavljanje višje kakovosti izvajanja zimske službe se cestišča pogosteje posipajo, saj vozniki na pretežnem delu 380 km kategoriziranih lokalnih cest in javnih poti le še redko uporabljajo snežne verige. Podobno se posipajo tudi pločniki, da bi zagotovili varnost pešcev. Občina nima na razpolago posebnega fonda sredstev za izvajanje

čiščenja pločnikov in cest po posipanju, saj navedeno sodi v okvir rednega vzdrževanja cest, za katerega so po statutu občine pristojne krajevne skupnosti, ki jim občina vsako leto tudi zagotovi sredstva za izvajanje vzdrževanja.

Helena Gorjan:

• **opozori, da v Vršajnu še vedno ni urejene pešpoti.**

Ker sodi regionalna cesta Gorenja vas – Poljane v upravljanje države, je ureditev pločnikov do Vršajna potrebno usklajevati z Direkcijo RS za infrastrukturo, ki je že pri samem projektiranju dolžna izvajati večstopenjski postopek. Da bi pospešili izvajanje projektiranja, smo izvedbo prvega koraka, to je izdelave projektne naloge, prevzeli na občini. Tekom izdelovanja slednje je bilo z Direkcijo v začetku decembra usklajeno, da se obseg del razširi na celovito rekonstrukcijo odseka državne ceste od Gorenje vasi do Hotavlj. Dodatno je usklajeno, da bo po potrditvi dopolnjene projektne naloge s ciljem hitrejšega napredovanja projekta prav tako občina pristopila k pridobitvi PZI projektov za izvedbo rekonstrukcije državne ceste, za kar so v drugem predlogu proračuna občine za leto 2017 zagotovljena potrebna sredstva. Sledi postopek odkupa potrebnih dodatnih zemljišč, od katerega je odvisno, kdaj bo mogoče pristopiti k objavi javnega naročila za izbiro izvajalca in pričeti z gradbenimi deli.

• **za šolske prevoze ni bilo posredovane informacije glede odpovedi drugega prevoza Alpetourja v Lučine.**

Za relacijo Lučine – Gorenja vas je občina v preteklih letih financirala prevoz dveh avtobusov pred poukom in dveh po zaključku pouka, kar bi omogočalo prevoz preko 90 učencev. Analiza je izkazala, da se na tej relaciji vozi le 36 učencev, iz območja šolskega okoliša Lučin pa le 24 učencev. Zato je bila tudi na zahtevo nadzornega odbora občine, da je potrebno šolske prevoze urediti racionalneje, saj občina zanje letno nameni preko 400.000 eur, sprejeta odločitev o financiranju le enega prevoza. Pred sprejemom odločitve smo se posvetovali tudi s šolo, odločitev pa je bila sprejeta še zlasti na osnovi dejstva, da je za območje šolskega okoliša Sovodenj pri večjem številu otrok že dalj časa financiran le en prevoz z avtobusom pred poukom in en prevoz po pouku. Obveščanje občine o spremenjenem voznem redu ni potekalo individualno, zato je v prvem tednu novega šolskega leta avtobus vozil še po starem voznem redu, kasneje pa je šola izdatno informirala vse učence o novem voznem redu. Podrobnosti spremembe smo pojasnjevali tudi na svetu celotne šole Ivana Tavčarja Gorenja vas, preko Radia Sora in jih celo predstavili na izredni seji sveta krajevne skupnosti Lučine.

Iz Lučin so organizirani tudi prevozi javnega linijskega prometa, zato trenutno iz Lučin vozijo trije avtobusi zjutraj in dva popoldne.

Zvonko Dolinar:

• **vpraša ali je ureditev avtobusnega postajališča predvidena v letu 2017.**

Ker se predvidene ureditve avtobusne postaje Sovodenj nahajajo ob državni cesti, je potrebno projekt v recenzijem postopku uskladiti z

direkcijo pristojno za državne ceste, ki je v recenziji predlagala spremembe predlaganih ureditev, potreben je bil tudi popravek projekta zaradi odmika od sosednjih zemljišč. Poteka ponovna recenzija noveliranega projekta, po zaključku katere bodo izvedeni odkupi potrebnih zemljišč. Od zaključka slednjih je odvisen začetek gradnje. Z drugim predlogom proračuna za leto 2017 so bila sredstva za izgradnjo avtobusne postaje povečana, da bi poleg odkupov zemljišč v letu 2017 zagotovili tudi začetek del.

Stanko Bajt:

• **vpriša kdaj je pričakovati zaključek letošnjih asfalterskih del.**

Zaradi letošnjega večjega obsega asfalterskih del in razmeroma poznega pričetka del so se slednja letos zamaknila v pozno jesen, a so bila v vmesnem času v celoti izvedena.

Ciril Alič:

• **opozori na dva udara na cesti v Dolenčicah, ki že predstavljata nevarnost za voznike**

Glavnina del je bila ob letošnjih asfalterskih delih izvedena, dela se ob sočasnem vključevanju v cestni program krajevne skupnosti planira nadaljevati.

• **poda pobudo za ogled RCERO v Ljubljani glede na njihovo nadaljnje sodelovanje z občino.**

Svetniško pobudo za ogled smo na RCERO že posredovali, zato pričakujemo povabilo na ogled, po prejemu katerega bomo svetnike obvestili o ogledu.

Mirjana Možina:

• **pove, da je zasledila informacijo, da občine, vključene v RCERO Ljubljana, nimajo zadostnega števila odpadkov glede na njihove razpoložljive kapacitete in vpriša ali so bile občine seznanjene s to informacijo.**

Po uvedbi in izboljšanju ločenega zbiranja komunalnih odpadkov se količine mešanih komunalnih odpadkov v večini občin v RS zmanjšujejo. Zaradi navedenega je občina Gorenja vas-Poljane tudi lahko pristopila k RCERO na način, da se GJS obdelave in odlaganja komunalnih odpadkov lahko izvaja na prostih zmogljivostih infrastrukture RCERO. Tozadavna možnost je bila sprejeta na pobudo naše občine s podpisom pogodbe iz marca 2012, koncesijski akt je bil sprejet na aprilski seji 2016. Občinski svet je bil o prostih zmogljivostih sistema RCERO seznanjen v postopku seznaitve s pogodbo in sprejemanja koncesijskega akta, prav tako je bilo pri potrjevanju elaborata za navedeni GJS pojasnjeno, da je cena storitev in infrastrukture odvisna od skupne količine prevzetih odpadkov in da zaradi zadostnih zmogljivosti v sistem RCERO pristopajo še druge občine. Snaga je po 7. členu koncesijskega akta dolžna tudi poročati o izvajanju javnih služb. Poročilo pričakujemo v začetku prihodnjega leta.

Janez Arnolj

• **vpriša glede financiranja protipoplavne ureditve v Poljanah ter urejanja centra Poljan.**

Z informacijo, kdaj bo sofinanciranje protipoplavnih ureditev uvrščeno v državni proračun, občina še ne razpolaga. Več podatkov pričakujemo pridobiti na sestanku pri resorni ministrici, ki je dogovorjen za sredino letošnjega decembra.

Župan Milan Čadež

Plaz Laze

Sledijo spremembam

V letošnjem letu so bile aktivnosti in dela na plazu Laze usmerjene v določitev obsega plazenja in kontrolo ter zmanjševanje hitrosti plazenja. Ob občinski cesti so bile izdelane globoke drenaže, nad cesto pa drenažni sistem. Asfaltirali so odsek Laze–Robidnica. Prav tako je vsa voda, ki se zbere na cesti in v drenažah, zdaj speljana izven območja plazu. Temelje dveh hiš, ki se nahajata na najbolj izpostavljenem delu plazu, so ojačali s kamnitimi zložbami.

Kot pojasnjuje geolog Tomaž Beguš, se s kontrolo določa premikanje na površini in v globini plazu, spremlja nivoje podtalne vode, omogočeno je tudi ukrepanje v primeru nenadnega hitrejšega premikanja na plazu. Na plazu in izven njega je bilo postavljenih približno 100 geodetskih merskih točk za merjenje premikov površine, izvrtanih osem vrtin za določitev in merjenje drsne ploskve, izdelanih devet vrtin za spremljavo nivojev talne vode ter pet vrtin večjega premera (30 centimetrov) za črpanje podtalnice, ki napaja plaz. Na plazu naj bi bila v bližnji prihodnosti postavljena tudi vremenska postaja, ki bo pripomogla k učinkovitemu spremljanju morebitnih nenadnih vremenskih dogodkov. »Stalne meritve so pokazale, da se je v letošnjem letu plaz premaknil za približno 10 centimetrov, globina materiala, ki plazi, je od 20 do 30 metrov, drsna ploskev na severu pa sega do Slugove doline. Sistem opazovanja, ki smo ga uvedli, naj bi v večji meri kontroliral dogajanje na plazu: meritve padavin, sprotne meritve premikov in pregledi na celotnem plazu.« Aktivnosti za zmanjševanje hitrosti plazenja so v večji meri usmerjene v kontrolo vplivov vode na plazenje.

S pregradami do zaustavitve plazenja

Občina je skupaj s strokovnimi službami na delu, kjer potok Kopačnica močno erodira strugo, ki se nato močno poglablja, bregovi pa izgubljajo oporo, predvidela deset pregrad, ki naj bi zaustavile plazenje. Prva je že bila zgrajena pod domačijo Likar. V treh od petih vrtin velikega premera na plazu so vgrajene črpalke, s pomočjo katerih bodo s črpanjem znižali raven podtalne vode. »Glavno vodilo pri kontroli in obvladovanju plazenja je postopnost, ki sloni na sprotne odkrivanju zakonitosti o plazu in določanju ukrepov na podlagi analize učinka teh ukrepov. S tem bomo nadaljevali tudi v prihodnje,« še pojasnjuje Beguš.

Najbolj kritično območje pod nadzorom

Skupaj s predstavniki občine so pred kratkim opravili ogled na terenu, in sicer so iskali lokacijo za odstranjevanje materiala, ki onemogoča odtok vode v Slugovi dolini. Izvajala se bodo tudi drenažna dela na najbolj kritičnem delu na območju domačije Likar, ki je tudi pod stalnim nadzorom, vsi premiki pa kontrolirani. Kot je pojasnila direktorica občinske uprave Elizabeta Rakovec, ima občina v proračunu za leto 2017 zagotovljena sredstva za elektrifikacijo vrtin. S tem bo omogočeno črpanje vode iz vseh vrtin, na katerih je bila izmerjena izdatna zaledna voda. »Prav tako bomo pripravili projektno dokumentacijo za celostno ureditev odvoda zaledne vode v Slugovi dolini. Financiranje izvedbe je odvisno od pridobitve državnih intervencijskih sredstev,« je še pojasnila Rakovec.

Lidija Razložnik

Gospodarski kriminal

Lani veliko povečanje zaradi ene preiskave

Iz poročila o varnosti na področju naše občine v letu 2015, ki so ga pripravili na Policijski postaji Škofja Loka, med drugim izhaja, da se je v primerjavi z letom 2014 povečalo število kaznivih dejanj s področja gospodarske kriminalitete.

V poročilu navajajo, da je bilo od evidentiranih 90 kaznivih dejanj kar 36 takih, ki sodijo na področje gospodarskega kriminala, leta 2014 so bila štiri. Kaj se je torej dogajalo? Kot je pojasnil višji policijski inšpektor Bojan Kos, predstavnik za odnose z javnostmi na Kranjski policijski upravi, kamor spada tudi Policijska postaja Škofja Loka, je bilo »visoko lanskoletno povečanje povezano z eno preiskavo, kjer je bilo storjenih več (26) istovrstnih kaznivih dejanj«.

Šlo je za klasične poslovne goljufije, večinoma se izvršujejo s tako imenovano preslepitvijo, zgodijo pa se lahko med dvema podjetnikoma ali podjetnikom in fizično osebo. Storilec na primer naroči storitev, za katero že vnaprej ve, da je ne bo plačal, ali pa prejme plačilo za dogovorjeno storitev, ki je potem ne opravi, če gre za izdelek,

ga ne dostavi, oziroma podpiše pogodbo, čeprav že vnaprej ve, da posla ne bo mogel izvesti.

»Škofjeloški kriminalisti so letos, v letu 2016, obravnavali štiri kazniva dejanja gospodarske kriminalitete. Tovrstne dogodke lahko ljudje v določeni meri preprečujejo s skrbnim ravnanjem in preverjanjem oseb ali podjetij še pred sklenitvijo posla,« je opozoril Kos.

M. B.

»Ko si odvisen sam od sebe, se zaveš, kako veliko zmoreš!«

Ko je leta 2006 Maruša Bizjak iz Gorenje vasi dobila priložnost – službo na Stalnem predstavištvu Republike Slovenije pri Evropski uniji (EU) – so se ji uresničile sanje. Želela si je namreč poskusiti, kako je delati in živeti v tujini, ni pa si predstavljala, da bo tam ostala tako dolgo. Zdaj v Bruslju živi in dela že 10 let. Trenutno je zaposlena pri Svetu EU kot politični asistent.

Maruša Bizjak kot politična asistentka dela v enoti za širitev na področju držav Centralne Azije, Zahodnega Balkana in držav EFTE.

Ko je prispela v Bruselj, je Slovenija ravno predsedovala Svetu EU. Nastopila je delo administrativnega atašeeja na področju javnega zdravja, živil in medicinskih pripomočkov, nadaljevala kot asistentka vodje enote za gensko spremenjene organizme na Evropski komisiji, trenutno pa dela v enoti za širitev na področju držav Centralne Azije, Zahodnega Balkana in držav EFTE. »Na Stalnem predstavištvu so bili moji sodelavci Slovenci, kolegi z ministrstva, ki sem jih že poznala. Težav s prilagajanjem tako nisem imela. Na direktoratu za zdravje in varno hrano pa sem bila edina Slovenka. Na začetku je bilo nekoliko težje, a sem se hitro privadila. Sodelavci so me zelo lepo sprejeli ter pomagali pri začetnih korakih,« se spominja. »Ljudje se tam zavedajo, da smo na začetku kariere vsi na istem in prej, ko osvojiš delo in naloge s področja, ki ga opravljaš, hitreje si operativni,« pojasnjuje.

Vnaprej določeni postopki za delo

Uslužbenci evropskih institucij so prisiljeni iti v korak s časom. Evropske institucije jim nudijo številna izobraževanja, ki niso povezana zgolj s samim delovnim mestom, temveč tudi z osebnostno rastjo in kariero vsakega posameznika. Izobraževanja so zelo priporočljiva, večina pa jih je obveznih. »Delo temelji na postopkih, ki so bolj ali manj vnaprej zasnovani. Na nas, zaposlenih, pa je, da jim kar se da pravilno sledimo in jih upoštevamo. Lahko bi rekla, da so nam vsa navodila in informacije, ki jih potrebujemo za nemoteno delo, prinešene na pladnju, mi moramo vse to preučiti in upoštevati pri svojem delu.« Kot politična asistentka skrbi za organizacijo sestankov in distribucijo dokumentov za države

članice, ki se na delovnih skupinah sestajajo dvakrat tedensko ter obravnavajo in usklajujejo stališča. Delavnik uslužbencev EU je od 9. do 17. ure. »Le redko se zgodi, da z delom lahko zaključim ob 17. uri. Sama delam od 8. do 18. ure vsak dan, velikokrat pa tudi dlje. Sobote in nedelje smo prosti.«

Zahteven izpit za pridobitev stalne službe

Eden izmed pogojev za pridobitev službe v institucijah EU je znanje vsaj enega tujega jezika, bodisi angleškega bodisi francoskega. Priporočljivo je opraviti izpit, tj. 'Concours', ki je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela. Vsi pogoji za prijavo so razpisani in na voljo na spletnih straneh ter v Uradnem listu v vseh evropskih jezikih. Razlikujejo se le glede na razpisano delovno mesto. Če posameznik izpit uspešno opravi, mu je ponujena zaposlitev za nedoločen čas. Obstajajo še druge možnosti, druge vrste pogodb s časovno omejitvijo. Kot pravi, je izpit, ki ga je potrebno opraviti za pridobitev stalne službe v institucijah EU, izjemno težak, konkurenca pa zelo velika. »Sama tega izpita še nisem opravila in sem zaposlena na osnovi različnih pogodb, ki imajo časovne omejitve, tako sem primorana stalno slediti razpisom in iskati nove priložnosti.«

Zapleteni postopki vpisa v vrtec in šolo

Maruša si je v Bruslju ustvarila tudi družino. S partnerjem, ki je prav tako Slovenec, zaposlen pri Evropski komisiji, imata sina Bineta, ki obiskuje angleško sekcijo v Evropski šoli. Pouk poteka v angleškem jeziku, vse obšolske dejavnosti pa v francoskem jeziku. Po njenem mnenju je za otroke

staršev, zaposlenih pri EU zelo dobro poskrbljeno. Se pa določeni postopki razlikujejo od naših, kot npr. vpis otroka v vrtec in kasneje šolo: »V vrtec vpišeš še nerojenega otroka, da je na čakalni listi in mu s tem zagotoviš mesto, ko se mami izteče porodniški dopust. Velika odgovornost je na starših, da otroka pravočasno in pravilno vpišemo v vrtec in šolo. Postopek je zapleten in dolgotrajen v primerjavi s Slovenijo, kjer otrok npr. prejme povabilo v 1. razred, na zobozdravniški pregled, cepljenja...« Kljub temu se v Bruslju počutijo zelo dobro: »Ustvarili smo si dom, kjer nam je prijetno in kamor se vedno rado vračamo 'na svoje', pa četudi iz Slovenije.«

Ob vikendih je čas za druženje

V desetih letih so v Bruslju sklenili ogromno prijateljstev. Prav tako jim z majhnim otrokom nikoli ni dolgčas. Družijo se predvsem s tujci, ki prav tako delajo pri EU in prihajajo iz različnih evropskih držav. »Vsi se namreč soočamo s podobnimi težavami, si izmenjujemo izkušnje in velikokrat priskočimo drug drugemu na pomoč. V Bruslju je kar nekaj Slovencev, tudi iz Poljanske doline. Z njimi smo v dnevnih stikih in vedno lahko računamo nanje.« Pogosto jih obiščejo tudi sorodniki in prijatelji iz Slovenije. Glede na to, da je Bruselj veliko mesto, se vedno kaj dogaja – tam človek ne more biti osamljen. Živijo v predelu, kjer se nahaja večina stavb evropskih institucij. »Tu so najemnine nekoliko dražje, vendar le na tej lokaciji uspemo časovno uskladiti dnevne obveznosti, kot so služba, šola, popoldansko varstvo..., ne da bi v avtu ali z javnim prevozom izgubljali čas.« Živijo običajno družinsko življenje, ki je med tednom razpeto med službo in šolo, vikendi pa so namenjeni druženju in vsem aktivnostim, ki jih med tednom ni možno izvajati. »Sobota je običajno rezervirana za nakupe in urejanje raznih domačih opravil, nedelja pa za druženje s prijatelji,« pojasnjuje upočasnjeno tempo konca tedna Bizjakova.

Dopust namenjen obisku domačih

O vrnitvi domov ne razmišljajo. »V Bruslju nameravamo ostati še kar nekaj časa, vsaj do najine upokojitve,« priznava, vendar vrnitve v Slovenijo ne izključujejo, si pa s partnerjem želita ostati v bližini sina, ne glede na to, kam ga bo peljala življenjska pot. »Seveda pogrešamo dom, domače in prijatelje. Vsak dan dopusta praktično izkoristimo za obisk domačih v Gorenji vasi in Velenju. Po končanem delovniku se enostavno usedemo v avto in vozimo 10 do 12 ur. Kovčki so pripravljeni v pol ure!« smeje pristavi Maruša Bizjak, ki mlade, ki si želijo odhoda in dela v tujini, spodbuja. »V tistem trenutku, ko si v tujini odvisen sam od sebe, se zaveš, kako veliko zmoreš in nobena ovira ni prevelika za doseg željenega cilja. Razširiš si obzorja in postaneš samostojen, to pa dobro vpliva na samozavest vsakogar,« še pove. Sama odhoda v tujino ni nikoli obžalovala.

Lidija Razložnik

Pogosto botruje prometnim nesrečam

Alkohol je pogosto prisoten v našem vsakdanjem življenju ob različnih priložnostih: druženju, praznovanju in tudi osebnih stiskah posameznikov. Ker je pitje alkohola družbeno sprejemljivo in ga pije večina posameznikov v naši družbi, pogosto pride do njegove zlorabe. Že v majhnih količinah lahko alkohol namreč vpliva na voznikovo ravnanje.

Tuji raziskovalci so ugotovili, da že po prvem popitem kozarcu začnejo slabeti vozniške sposobnosti, podaljšuje se reakcijski čas in povečuje število napačnih odločitev. Z večanjem koncentracije pa se povečujejo tudi negativne posledice, opozarjajo na Javni agenciji RS za varnost prometa (AVP).

Ljudje pogosto podcenjujemo vpliv alkohola na naše sposobnosti in tako menimo, da smo še sposobni sodelovanja v prometu, dokler se ne pokažejo že vedenjski znaki močne alkoholiziranosti – npr. zanašanje, dvojni vid, zapletanje v govoru itd.

Najmanj alkohol vpliva na zelo dobro naučeno in avtomatizirano vedenje, kot je hoja. Vendar pa alkohol že s prvim popitim

kozarcem vpliva na naše sposobnosti mišljenja in zaznavanja. Tako se pojavijo težave pri zaznavanju rdeče barve, oddaljenosti, tunnelski vid, podcenjevanje tveganja, manjša kontrola vedenja, podaljšanje reakcijskega časa itd., kar vse pomembno vpliva na naše varno vedenje in ustrezno reagiranje predvsem v kritičnih situacijah.

Tretjino najhujših prometnih nesreč povzročijo vinjeni vozniki

Statistični podatki tako kažejo, da je približno 10 odstotkov povzročiteljev prometnih nesreč pod vplivom alkohola, vendar je med najhujšimi prometnimi nesrečami ta delež večji – skoraj tretjina (30 odstotkov pri nesrečah

s smrtnim izidom). Vozniki pogosto menijo, da lahko alkoholiziranost zmanjšajo z nekaterimi triki ali pripomočki, kot so npr. svež zrak, telesna aktivnost, spanje, žvečilni gumiji, mastna hrana. Vendar moramo vedeti, da ti ukrepi ne vplivajo na alkoholiziranost, upočasnijo se lahko samo prehajanje alkohola v kri. Sama predelava alkohola pa je približno enaka, saj se alkohol razgrajuje v jetrih, in sicer približno ena enota alkohola na uro, če ne pride do zasičenosti. Zato je pomembno, da če smo vozniki, sploh ne pijemo alkohola, oziroma če smo pili alkohol, ne vozimo, ampak si vnaprej uredimo varno pot domov. Tako moramo vedeti, da smo lahko po zabavi in samo nekaj urah spanja zjutraj še močno pod vplivom alkohola.

V krvi dovoljenega do pol promila

V Sloveniji je z zakonom določeno, da imajo lahko vozniki kategorije B v litru izdihanega zraka 0,24 mg alkohola oziroma 0,5 promila alkohola ob pogoju, da ne kažejo motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanosljivo ravnanje v cestnem prometu. Za voznike začetnike, poklicne voznike, učitelje vožnje in nekatere druge pa velja popolna treznost (0,0 alkohola).

Na Javni agenciji RS za varnost prometa izvajajo tudi rehabilitacijske programe za voznike, ki so vozili pod vplivom alkohola ter bili kaznovani. Plačati morajo globo, opraviti kontrolni zdravstveni pregled, se udeležiti enega izmed programov, edukacijske ali psihosocialne delavnice ter imeti do dveh let pogojno vozniško dovoljenje. Letno je takšnih približno 6.000, v letošnjem letu nekaj manj tudi zaradi stavke policistov. Med temi je velika večina, skoraj 90 odstotkov, moških, prevladuje starostna skupina 35–54 let.

Javna agencija RS za varnost prometa zato opozarja: Premisli. Alkohol ubija. Vozimo pametno!

Javna agencija RS za varnost prometa

Kazni za alkoholizirane voznike

Prekršek	Globa (v €)	KT	Stranska sankcija
Do vključno 0,50 g alkohola na kg krvi ali 0,24 mg/l izdihanega zraka in kaže znake motenj v vedenju	300	4	/
Več kot 0,50 do vključno 0,80 g alkohola na kg krvi ali več kot 0,24 do vključno 0,38 mg/l izdihanega zraka	600	8	Možna udeležba na zdravstvenem pregledu s svetovanjem pri osebnem zdravniku – za izbris 4 KT.
Več kot 0,80 do vključno 1,10 g alkohola na kg krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 mg/l izdihanega zraka	900	16	Prostovoljna udeležba na rehabilitacijskem programu za izbris 4 KT (enkrat v treh letih).
Več kot 1,10 g alkohola na kg krvi ali več kot 0,52 mg/l izdihanega zraka	1.200	18	Možnost pridržanja voznika, odvzem vozniškega dovoljenja ali odložitev odvzema s kontrolnim zdravstvenim pregledom in udeležbo na ustreznem rehabilitacijskem programu (edukacijske, psihosocialne delavnice ali zdravljenje).

Varna vožnja

Zimske razmere na cesti

Vožnjo v zahtevnih razmerah, kakršne pozimi zaradi snega in ledu nedvomno so, je treba prilagoditi razmeram na cesti, izkušnosti voznika in opremljenosti vozila. Če niste prav dober voznik in ni nujno, da greste v slabih razmerah na pot, je veliko bolje ostati doma.

Strokovnjaki za varno vožnjo opozarjajo, da je vedno, preden se v zimskih razmerah odpravimo na pot, ključno, da vozilo dobro očistimo snega in ledu. S tem poskrbimo za boljšo vidnost vozila v prometu in se izognemo nenadnemu 'poletu' kosov ledu ali snega, ki lahko priletijo na vozila za nami in jih zmotijo pri vožnji. Vsa stekla naj bodo očiščena ledu, priporočljivo pa je s krpo obrisati tudi žaromete, saj se na njih nabere plast umazanije, ki zmanjšuje svetilnost. O pomenu ustreznih pnevmatik z vsaj tri milimetre profila je bilo že veliko povedanega kot

tudi o zadostni varnostni razdalji, ki naj bo v snežnih razmerah še nekoliko daljša. Zavorna pot je v snežnih razmerah namreč tudi dva- do trikrat daljša kot na suhi cesti.

V AMZS svetujejo, naj bo zaviranje v takih razmerah narahlo in po potrebi postopno z večkratnim pritiskom na stopalko, da kolesa ne blokirajo, saj s tem izgubimo nadzor nad vozilom. Vsekakor pa je treba zavirati prej kot običajno. Kadar začne vozilo v ovinku zanašati, spustimo plin in pritismo sklopko, da se ustavi zdrsanje koles, in volan zasukamo v

nasprotno smer poteka ovinka. Poleg tega je treba v snežnih razmerah potek prometa, pešce in druge ovire na poti spremljati bolj pozorno in situacije v prometu predvideti vnaprej, da se pravočasno odzovemo. Izogibati se je treba sunkovitim spremembam smeri, ki lahko povzročijo zanašanje vozila, ali premočnemu pospeševanju. Vožnja naj bo zato čim bolj enakomerna, nežna. Sodobni sistemi, kot so ABS, ESP in drugi, bistveno pripomorejo k varni vožnji in tudi v primeru nenadnega zaviranja ohranijo vodljivost vozila, a v snegu bistveno manj učinkovito kot v drugih razmerah.

Upoštevanje še, da se v slabih voznih razmerah pravočasno odpravimo od doma in da ne hitimo.

Tina Dolenc

Športni legendi v spomin in zahvalo

'Pišuka' (mnogim poznana Lojzetova beseda), Lojze – sekundo počasneje, morda tudi hitreje bi se odvijali dogodki tistega usodnega novembrskega popoldneva, pa Poljanska dolina ne bi izgubila legende športno-rekreativnega udejstvovanja zadnjih nekaj desetletij.

Lojze na zadnjem (letošnjem) vzponu na Blegoš

Že v rani mladosti je Lojze skrbel za rekreacijo, za šport. Le da se je takrat temu najbrž drugače rekel. Doma, pri Presercu na Hotavljah, se je skupaj s sovrstniki z vasi kratkočasil z mnogimi gibalnimi aktivnostmi. V Gorenji vasi se je vključeval v takrat razgibano telovadno druženje.

Kasneje, v 70-ih in 80-ih, je bil Lojze najbolj dejaven v Gorenji vasi, v ŠD Partizan, kjer je bil aktiven član namiznoteniške sekcije, nekaj začetnih let tudi član košarkarske sekcije. Največ energije je vlagal v alpsko smučanje. Kot vaditelj smučanja je organiziral številne smučarske tečaje. Bil je glavni organizator petih smukov za Presercem, za rodno domačijo na Hotavljah, treh nočnih slalomov ob baklah pri Škofovem bunkerju, pomagal pa je tudi pri organizaciji smučarskih tekem za pokal Partizan Gorenja vas na smučišču v Logu in blegoških veleslalomov.

Vsako zimo je povsem samoiniciativno urejal tekaške proge na desni strani Sore, zase in v upanju, da se bodo potencialni smučarski tekači spravili v gibanje. Tudi pred to zimo je že poskrbel za določene pogoje, da bi nato ob prvem snegu lažje »potegnili« tekaške proge. Tako zavzetost, čeprav je velikokrat zima takoj po ureditvi tekaških prog naredila obrat, stopila sneg, danes pogrešamo pri mlajših generacijah, ko vsi le čakamo, da se bodo zadeve uredile same oziroma jih bo nekdo drug.

Z Osnovno šolo Ivana Tavčarja je sodeloval predvsem na področju alpskega smučanja in teka na smučeh kot vaditelj, soorganizator tekmovalij in serviser smučarske opreme.

Manj znan podatek, ki pa samo potrjuje že zapisano: v začetku 90-ih let je Lojze pomagal pri začetkih enega prvih gorskokolesarskih klubov v Sloveniji – KGK Gams iz Ljubljane.

Vzpostavljaj športni zanos Hotavelj

Na Hotavljah je kmalu zatem, v začetku 90-ih, zaživel Športno društvo Marmor Hotavlje, pri nastajanju katerega je kot rojen Hotaveljc

aktivno pomagal in v naslednjih letih postal nepogrešljiv član. Vzpon z gorskimi kolesi na Blegoš, kronometer v Kopačnico, Pentatlon, Slajkatlon, športna predavanja so bili glavna Lojzetova pozornost v društvu.

Lastnosti, ki jih je imel, energija, pripravljenost za pomoč, sistematičnost, nepopustljivost, spoštovanje konkurentov, poznavanje kolesarske srenje pa so se vse izkazale v eni najbolj zanimivih zgodb ŠDMH-ja. V letu 2006, ko smo na podlagi »medsebojnih izzivanj«, tudi Lojzetovih, ki so vedno znova prinašala nove ideje, prireditve in dogodke, organizirali šest ur Slajke. Tisto leto, zimo in pomlad, je bilo za vse neposredno vpletene v ta dogodek obdobje res prave pozitivne energije, zdrave trme, medsebojnega spoštovanja. Tistega maja je Lojze v 6-ih urah poskušal sam s kolesom priti na Slajko (s Hotavelj) večkrat kot njegovih šest izzivalcev peš, po sistemu štafete. Lojzetu sicer ni uspelo, rezultat je bil tesen (Lojze 11-krat, izzivalci 13-krat), je pa bil nesporen moralni zmagovalec.

Vse projekte, vse športe je vzel resno, treniral je sistematično, upošteval nasvete oziroma programe treningov priznanih strokovnjakov, med poklicno potjo pa od najboljših športnikov in organizatorjev pridobil neprecenljive izkušnje.

Velika ljubezen – kolesarstvo

Prva Lojzetova športna ljubezen je bilo kolesarstvo. Če je v domačem okolju skupaj s somišljeniki skrbel za rekreativno dogajanje lokalne, kasneje tudi širše populacije, pa je svoje rekreativno-tekmovalne cilje uresničeval v povsem kolesarskih sredinah. V Škofji Loki (KK Janez Petemelj), v Ljubljani (Sokol) in v zadnjem obdobju v ŠD Bam.bi iz Trboj. S temi ekipami je tudi dosegel mnogo kolesarskih uspehov, ki so bili večkrat nagajeni tudi od krovne kolesarske zveze.

Da je bil Lojze vsestranska športna osebnost, kaže dejstvo, da je bil petkratni zmagovalec Triatlona jeklenih v Bohinju. Zaradi tega se ga je tudi prijel vzdevek »jekleni« Lojze.

Od strokovnjaka Alpine ...

Tujino je Lojze prvič okusil v času služenja vojaškega roka, ki ga je deloma preživel z Modrimi čeladami Združenih narodov v Sinaju (Egipt).

Po osnovnem poklicu je bil orodjar. Najprej je bil zaposlen v LTH, nato pa je poklicno pot nadaljeval v žirovski Alpini, kjer je v servisni službi skrbel za tekmovalni del. Najprej je skrbel za servisno podporo alpskih smučarjev, kasneje za biatlonce in smučarske tekače. Tu je imel možnost sodelovati na nekaj zimskih olimpijskih igrah (Sarajevo, Nagano, Lillehammer, Torino) in ostalih večjih zimskih športnih prireditvah. Skozi njegove roke so šli Alpinini izdelki za največje zvezdnike zimskih športov.

Tekaške smuči največje legende svetovnega biatlona Norvežana Oleja Einarja Bjoerndalna so Lojzetu ob odhodu v pokoj podarili sodelavci iz Alpine; v njenih značilnih rdečih smučarskih čevljih je Norvežan v Lojzetovih časih tudi nastopal in dosegal največje uspehe.

Poleg podpore družini in prenašanja odnosa do zdravega sloga življenja na svoje potomce, poleg uspehov, ki so bili očitno rezultat karakterja, talenta ali genov, predvsem pa njegovega pristopa k treningom posameznega športa, je bilo pri Lojzetu opaziti največ zadovoljstva, ko je lahko svoja razmišljanja, svoje izkušnje in spomine delil z mlajšimi, neukimi rekreativci, ki so potem tudi sledili njegovim nasvetom in dosegli zastavljene cilje.

... do opismenjevalca rekreativnih športnikov

Lojzetovo športnorekreativno pot, zlasti pa doprinos k rekreativnemu opismenjevanju lokalnega prebivalstva je pred šestimi leti z občinskim priznanjem formalno priznala tudi domača občina.

Eno zadnjih srečanj z Lojzetom na športnih prizoriščih je bilo za nas morda nenavadno, zanj pa nekaj povsem običajnega. Konec oktobra letos, že v polni jeseni, ko se je kolesarska sezona za nas običajne »nedeljske« kolesarje že davno zaključila, smo sodelovali na Ljubljanskem maratonu. Vmesni čas pred startom glavnega dogajanja tega dne, pred začetkom maratona, smo tisti, ki smo svoje že odtekli, hiteli v garderobe. Ko se pred nami, bilo je sredi nedeljskega dopoldneva, pojavi znan obraz na kolesu. »Lojze, ja, kaj pa ti tukaj!« Iz Gorenje vasi se je podal s kolesom v mrzlo jutro proti Ljubljani. Želel si je ogledati start maratona oziroma polmaratona, na katerem je tudi sam večkrat tekkel.

Lojze, hvala za vzor, hvala za mnoge trenutke, ki smo jih lahko delili s teboj, ko so nastale anekdote, ki še dolgo ne bodo pozabljene oziroma jih bomo rade volje živeli in pripovedovali novim generacijam športnih zanesenjakov.

Morda se ta trenutek po vaških bregovih že podi, po poljanskih cestah pa že vrtila pedala novi jekleni Lojze, ki bo skrbel za športni utrip krajev pod tebi ljubo Slajko.

Niko Stržinar,
Športno društvo Marmor Hotavlje

Ob novembru, mesecu boja proti zasvojenosti

Junaki z železno voljo in neverjetnim pogumom

Vsak, ki je kdaj poskušal opustiti kako razvado, pa naj bo to kajenje, kava ali čokolada, ve, da to ni mačji kašelj. Poskusite si za trenutek predstavljati, kolikšna volja in vztrajnost sta potrebni, da se človek odvadi uživanja prepovedanih drog (kokaina, heroína) in alkohola. Kakšno neverjetno moč mora zbrati nekdo, ki mu je droga stalna življenjska sopotnica, da se ustavi, reče: "Dovolj!" In prevzame vajeti nazaj v svoje roke.

Terapevtska skupnost v Sopotnici ob dnevu odprtih vrat že več let gosti petošolce iz OŠ Škofja Loka-Mesto.

V Društvu Projekt Človek lahko pomoč poiščejo tisti, ki jih je življenje pripeljalo do točke, ko so se odločili, da ponovno postanejo gospodarji svoje usode. Društvo deluje v šestih slovenskih regijah in predstavlja eno največjih institucij, ki se že več kot 20 let ukvarja s problematiko zasvojenosti pri nas. Njihovo osnovno poslanstvo je humanitarnost, strokovna pomoč zasvojenim in njihovim svojcem, zagovarjanje abstinence ter kvalitetno življenje brez drog.

Znotraj društva deluje tudi terapevtska skupnost v Sopotnici, kjer so 30. novembra ob mesecu osveščanja javnosti o pasteh zasvojenosti na široko odprli svoja vrata petošolcem Osnovne šole Škofja Loka Mesto. Šola je leta 2014 z risbami učencev sodelovala na natečaju, ki ga je razpisalo društvo, in takrat so jih povabili v Sopotnico, kjer so pripravili razstavo njihovih izdelkov. Od takrat se tako učenci kot učitelji radi

vračajo. Otroke so pri šolskih urah pripravili na ta dogodek s pogovorom o tem, kaj zasvojenost sploh pomeni in kakšna volja je pravzaprav potrebna, da se izkoplješ iz njenega primeža. »Ti ljudje so za nas pravi junaki!« je povedala ena izmed učiteljic.

Preventiva je na prvem mestu

Terapevti in uporabniki so skozi razne delavnice učencem predstavili dejavnosti za aktivno preživljanje prostega časa, razvoj njihovih potencialov in zdrav način življenja. Preizkusili so se lahko v peki piškotov, izdelovanju voščilnic in božičnih okrasov, otroci so šivali in izražali

svoja čustva skozi glasbo, udeležili so se planinskega krožka in delavnice spoznavnih iger. Kot je povedala organizatorka dneva odprtih vrat in vodja terapevtske skupnosti za starše v Sopotnici, Andreja Barbara Jaš, so se za ta projekt odločili, ker menijo, da je preventiva pri otrocih na prvem mestu, če jih hočemo obvarovati pred zasvojenostjo in nezdravim načinom življenja. Tu ne gre le za drogo, mladi se dandanes srečujejo predvsem z zasvojenostjo od interneta, računalniških iger, Facebooka ... Zdravljenje od odvisnosti je še vedno tabu v naši družbi, vendar vedno manj, ker se o tem govori že v šolah. Po drugi strani pa so ljudje, ki prihajajo v njihove programe, vendarle še vedno populacija neke v kotu – se pravi, če se mene ne tiče in se mi to ne dogaja, potem se s tem ne ukvarjam.

Z delom na sebi v lepšo prihodnost

Da se je najtežje ukvarjati sam s sabo, ko ne občutiš drugega kot sram in potrebo po umikanju v samoto, nam je zaupal tudi Borut, eden izmed uporabnikov, ki v Sopotnici prebiva eno leto. Svoje tamkajšnje življenje je opisal kot organiziran urnik, kjer vsak ve, kaj ga čaka in kaj je njegova naloga. Njegov pogled v prihodnost je optimističen, želi si namreč dokončati program in se uspešno vključiti v Center za reintegracijo, zamenjati svojo socialno mrežo prijateljev ter dobiti službo. Verjame, da mu bo uspelo, saj ima ob sebi ljudi, ki mu nudijo vso potrebno strokovno podporo, predvsem pa ga naprej žene jeklena volja in želja po boljšem življenju.

Mesec november, namenjen ozaveščanju javnosti o zasvojenosti, spodbujanju dialoga in odpiranju perečih vprašanj na tem področju, je za nami. Naj ne bo le v tem mesecu, ampak čez celo leto v naših glavah zavest o tem – zasvojenost se v različnih oblikah pojavlja povsod okoli nas. Odpirajmo vprašanja in odstrajamo tabuje!

Mojca Oblak

Ekipo košarkarjev U-13 napredovala v 1. ligo!

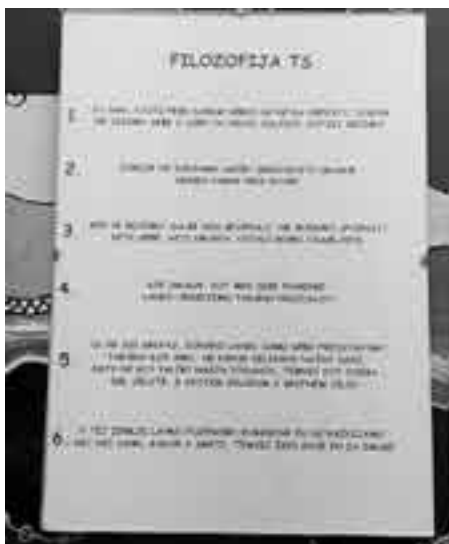
Ekipo mlajših pionirjev Košarkarskega kluba se trudimo z dobrim delom pritegniti čim več otrok Gorenja vas, v kateri nastopajo igralci letnikov in jim v sodelovanju z obema osnovnima šolama 2004, 2005 in 2006, so osvojili prvo mesto v svoji skupini, potem ko so v šestih tekmah proti ekipi Triglava B in Radovljice dosegli štiri zmage katere koli selekcije je dodatna spodbuda vsem ostalim, zato upamo, da se v prvo ligo prebije še in doživeli dva poraza.

S tem so kot prva mlajša selekcija kluba kakšna selekcija. napredovali v prvo slovensko ligo.

Predsednik kluba Tomaž Jenko je ob tem povedal: »Z vidika kluba gre predvsem za potrditev, da delo z najmlajšimi v okviru košarkarske šole daje rezultate. Naš cilj je razviti bazo mladih igralcev in jih skozi leta čim več pripeljati do članske ekipe. Po številu prebivalcev se ne moremo primerjati z večjimi občinami, tako da

Foto: arhiv KK Gorenja vas

Filozofija terapevtske skupnosti

K talibanom in piratom ... na motorju

»Že ob prečkanju afganistanske meje so naju svarili in kazali geste rezanja vratu. Ko na vsakem koraku srečuješ ožgana in prestreljena vozila ter poslušáš zgodbe o vsakodnevnih ugrabitvah in obglavljenjih, se vate naseli res nek neprijeten občutek.« Tako pripoveduje svetovni popotnik Boštjan Šifrar s Sovodnja, ki se je pred dvema letoma z motorjem iz Slovenije podal na sedemmesečno popotovanje po Centralni Aziji. Svoje vtise in zgodbe je skupaj s fotografijami predstavil v knjigi K talibanom in piratom.

Foto: osebni arhiv Boštjana Šifrarja

Boštjan na sliki z afganistanskimi vojaki

Poleg spodbude znanega svetovnega popotnika Zvoneta Šeruge je bila razlog, da se je sploh odločil preleteti celotno pot na papir, zgodba, ki je dobila prvo mesto v knjigi. S prijateljem, s katerim je preživel prvi mesec potovanja, je deset dni preživel v ujetništvu afganistanskih vojakov, ki so ju sumili, da vohunita za talibansko stran. Podajali so si ju iz ene vojaške baze v drugo, jima zasegli vse imetje, prestati sta morala številna zaslišanja obveščevalne službe.

Šele ko je posredovalo slovensko zunanje ministrstvo, ju je bila pripravljena Slovenska vojska vzeti na letalo in peljati domov. A Boštjan se je temu uprl. »Na potovanje sem šel za nedoločen čas, nisem mogel po enem mesecu priti nazaj v Slovenijo in reči – no, to je to.« Boštjan je Afganistan doživljal kot sicer ene izmed najbolj prijaznih ljudi, ampak v njihovi sredini je ogromno talibanov, ki so na prvi pogled čisto običajni ljudje, čez dan delavci in vaščani, zvečer pa postanejo morilci. Tudi polkovnik, s katerim sta se spoprijateljila, je kazal posnetke in pripovedoval zgodbe, kako enkrat izgubijo sodelavca, drugič najdejo obglavljeno družino, tretjič poročajo o ugrabitvi predvsem kakega belca.

Takšnih in drugačnih zgodb je v knjigi Boštjana Šifrarja veliko.

Ubogal nasvet Zvoneta Šeruge

In kako je sploh dozorela odločitev, da se poda na tako pot? Potem ko je prečesal že celo Evropo, Avstralijo, prekriziral Ameriko, obiskal kar nekaj držav Afrike, je začutil, da je čas, da se loti tudi Azije, saj mu je bila najmanj poznana.

Prvotni Boštjanov načrt je bil, da pride do Mongolije, od tam pa nadaljuje v Južno Korejo

in do Japonske, vendar so ga ljudje posvarili o zelo dragem življenju v teh državah, zato se je sredi potovanja raje obrnil in se preko Kazahstana, Kirgizije, Tadžikistana, Turkmenistana in Irana odpravil v Dubaj, od tam pa je nameraval priti do Južne Afrike, preko Somalije in Etiopije. Premislil si je, ker ga je v Omanu neki kapitan posvaril, da v teh državah ne bo preživel niti dneva, ne da bi ga kdo oropal, ugrabil ali preprosto – ubil. Takrat je srečal Zvoneta Šerugo, ki mu je dal ponudbo, da za 600 evrov z ladjo odpelje domov motor, Boštjan pa je sedel na letalo in se vrnil v Slovenijo.

Človeka daljše potovanje spremeni

Boštjan je osamljeni jezdec, uživa na svojem motorju in pravi, da ni lepšega, kot da greš kamor koli ti ustreza, na tak način tudi lažje najdeš stik z domačini. »Nikoli mi niso bile všeč tipično turistične lokacije, raje užijem pristen stik z deželo tudi preko domačinov, pri katerih sem bil vedno dobrodošel. Prvo pravilo, ko si na poti sam, je, da greš s tokom – če te ljudje povabijo v svoj dom, pač greš. Sploh če si sam, je bistveno lažje, prej bo k tebi nekdo pristopil in tudi ti boš hitreje iskal stik. Ne smeš zganjati panike, moraš biti sproščen, ne smeš že na daleč delovati kot nek zategnjen turist.«

»Ko gre človek na tako daljše potovanje, se začne spreminjati,« pripoveduje Boštjan, »prilagodi se ti bioritem, drugače razmišljaš in dojemaš stvari okoli sebe.« Ko se vrne domov, si vedno reče, kako je srečen, da živi v Sloveniji. Veliko bolj zna ceniti stvari, ki so marsikomu samoumevne.

»Evolucija človeka je taka, da najprej stremi k materialnim dobrinam, ko pa ima teh dovolj,

se vrača nazaj k svoji duhovnosti, k naravi. Saj slej ko prej spozna, da ga materializem naredi praznega – vsaj lepo je, če človek pride enkrat do tega spoznanja. Vse to se znova in znova potrjuje. Najbolj prijazni, nasmejani in najbolj radodarni so bili ljudje prav v najrevnejših predelih sveta.«

Na svojih popotovanjih je največ sreče in ljubezni srečal v krajih, kjer nimajo nič. »Nikoli ne bom pozabil Mongolcev, kjer je v treh jurtah (šotoru podobno bivališče) živel cel družina in še sorodstvo, pa so vseeno našli prostor tudi zame. Ali pa nomadi v Atlasu, ki so živeli in spali skupaj s kozami v neki lesen delavnici, otroci so se igrali in spali z mladički, jaz sem spal prav tako tam med njimi – ena najlepših izkušenj do zdaj ...«

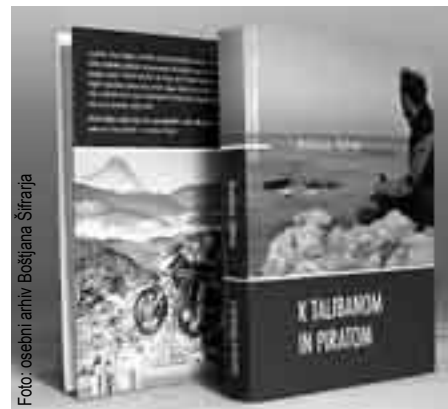
Ko začuti potrebo, preprosto spakira in gre

Boštjan zase pravi, da ni obseden s potovanji, ampak da je to njegov hobi in ko pač začuti potrebo, preprosto spakira in gre. »Ne vem, kam se bom odpravil v prihodnje, imam pa malo morje načrtov za delo v službi in doma, to me žene naprej. Če tega ne bi imel, bi bil to zame samomor. Živim življenje vsak dan, ne vem, kdaj mi je bilo nazadnje dolgčas ali pa da nisem vedel, kaj početi. Na potovanju sem se zadnje mesece včasih počutil že zelo nekoristnega in manjvrednega ob opazovanju ljudi, ki so hodili v službe in nekaj ustvarjali iz sebe, jaz pa sem denar samo zapravljaj. Ko sem prišel nazaj, sem prav hrepenel po službi, projektih, rutini.«

Vemo, da je takšno potovanje že samo velik strošek, a so Boštjanu na poti za kar nekaj tisočakov olajšali denarnico tudi številni nepridipravi. »Ta hobi mi resda ni ustvaril nekega finančnega plusa, mi je pa ogromno dal, kar se nepozabnih izkušenj, spominov in osebne rasti tiče. In to je neprecenljivo, tega ti nihče ne more vzeti.«

Podoživite del popotniške zgodbe Boštjana Šifrarja skozi njegovo knjigo, ki je svojo prvo predstavitev že doživela na Sovodnju, naslednje bodo sledile po novem letu.

Mojca Oblak

O prigodah in dogodivščinah na poti po Aziji je Boštjan napisal knjigo K talibanom in piratom.

Za skavte v Poljanski dolini veliko zanimanje

V preteklosti so skavti z območja gorenjevaške občine spadali pod okrilje škofjeloških skavtov, lani pa so se osamosvojili in nastal je steg Poljanska dolina 1, ki ga trenutno vodi stegovodja Rok Rupnik. Spadajo pod krovno organizacijo Združenje slovenskih katoliških skavtov in skavtinj (ZSKSS).

To je prostovoljna nacionalna mladinska organizacija, ki se ukvarja z vzgojo in izobraževanjem otrok in mladih. Temelji na načelih, ki jih je v začetku 20. stoletja napisal Robert Baden-Powell, ustanovitelj skavtskega gibanja. ZSKSS je bilo ustanovljeno leta 1990 na temeljih predvojne slovenskega skavtstva. Ima približno 5.000 aktivnih članov. Razdeljeni so v štiri starostne skupine (večinoma so stari od šest do 30 let); vodi jih okoli 820 voditeljev prostovoljcev. Osnovni namen vzgoje v ZSKSS je prispevati k polnemu telesnemu, duševnemu, duhovnemu in družbenemu razvoju otrok in mladih, da bodo lahko postali trdne osebnosti, odgovorni državljani ter člani krajevnih, narodnih in mednarodnih skupnosti. Neformalne vzgojno-izobraževalne dejavnosti izvajajo s pomočjo skavtske metode, ki je v svetu priznana kot ena najučinkovitejših neformalnih vzgojnih metod za vzgojo samostojnih ljudi in okoljsko vzgojo. Zaščitni znak skavtov sta oranžna srjca in rutka v različnih barvah. Kot že ime pove, se katoliški skavti zavzemajo za krščanske vrednote. Steg Poljanska dolina ima dva duhovna asistenta, župnika iz Gorenje vasi Gregorja Luštreka in župnika obeh Oselic Janeza Cerarja. Velik pomen imajo seveda tudi preživljanje prostega časa v naravi in fizične aktivnosti, kar se zrcali v njihovem pregovoru, ki pravi, da ni slabega vremena za skavte. Poljanski steg je razdeljen na štiri starostne skupine: volčiče in volkuljice (3.–5. r. OŠ), četo (6. r. OŠ–1. letnik srednje šole), klan (2. letnik SŠ–1.

letnik študija) in voditelje (od 19. leta naprej). Člani čete so razdeljeni še na skupine, ločene po spolu. Za člane je določena letna članarina. Organizirajo tudi srečanja za starše.

Slabega vremena ne poznajo

Skavtsko leto se običajno začne konec septembra, konča pa v juniju. Srečanja članov so ob koncih tedna. Ob primernem vremenu se igrajo različne igre na prostem, starejši skavti se učijo različne veščine, privajajo se življenju v naravi, kuhajo, izdelujejo uporabna orodja ... Vsako leto običajno pripravijo jesenovanje in zimovanje. To pomeni, da se za dva ali več dni odpravijo v oddaljeno bivališče, kjer prespijo in se urijo v skavtskih aktivnostih. Poleti, kot se za skavte spodobi, pripravijo tabor. Občasno medse povabijo različne predavatelje. Imajo svojo spletno stran, na kateri predstavljajo svoje dejavnosti. Najpogosteje se zbirajo v prostorih gasilskega doma na Trebiji, v starem župnišču v Gorenji vasi ali pred cerkvijo v Poljanah. Trenutno imajo kar 13 voditeljev, kar jim je omogočilo, da so letos lahko sprejeli vse skavtske kandidate. Posamezni voditelj skrbi za skupinico od pet do devet članov. V preteklih letih so predvsem pri mlajših skupinah zaradi velikega zanimanja morali voditi čakalno listo za pridružitve.

Povezujejo jih skupne vrednote

V skavtsko gibanje se združujejo mladi na temelju skupnih vrednot, zato ni čudno, da se, kot je

Uradni nosilec luči miru iz Betlehema za ljubljansko regijo Nejc Marolt iz Poljan predaja luč predsedniku države.

povedala članica poljanskega stega Marija Možina, velikokrat zgodi, da si mladi znotraj gibanja najdejo življenjskega partnerja oziroma partnerko. Tako se družijo tudi na porokah, ki so ob prisotnosti skavtov v uniformah nekaj posebnega.

Skavti so poznani tudi kot tisti, ki poskrbijo za razdelitev betlehemske luči miru v božičnem času. Letos so imeli sprejem luči za ljubljansko regijo v Škofji Loki. 16. decembra so z njo obiskali različne ustanove v občini, 18. decembra so jo ponesli v vse župnijske cerkve v občini, ob prazniku samostojnosti in enotnosti 26. decembra pa jo nameravajo ponesti na vrh Blegoša. Prinesejo jo tudi ostarelim, če sami ne morejo ponjo. Dogodek ima med drugim dobrotelnen namen. Zbrana sredstva bodo namenili slovenskim družinam, ki so se zaradi nepredvidljivih in nesrečnih dogodkov znašle v stiski. Kot zanimivost velja omeniti še to, da je bil letošnji predstavnik slovenskih katoliških skavtov za prevzem luči miru iz Betlehema na Dunaju Nejc Marolt iz Poljan, spremljevalec pa Aljaž Eržen iz Stare Oselice.

Jure Ferlan

Jesensko dogajanje v javorski fari

Na predlog župnika Cirila Isteniča so v Javorjah med jesenskimi počitnicami, in sicer 3. novembra, organizirali jesenski počitniški dan. Udeležilo se ga je 32 osnovnošolskih otrok. Dan so lepo preživeli z druženjem, sprehodom, ogledom domače obrti in najdišča javorskega meteorita. Po skupnem kosilu so sledile razne igre in delavnice, na koncu pa še peka kostanja.

V soboto, 26. novembra, pred prvo adventno nedeljo so izpeljali delavnico izdelovanja adventnih venčkov iz naravnih materialov. Venčke je izdelovalo kar 40 otrok, ki so jih nato odnesli domov.

Na predvečer sv. Miklavža pa smo v farni cerkvi sv. Tilna gostili Miklavža, ki je obdaril otroke KS Javorje.

Pri vseh teh dogodkih je sodelovalo večje število mladih animatorjev, ki se v prostem času s svojim prostovoljnim delom posvečajo mlajšim otrokom in prispevajo k zadovoljstvu in druženju.

S. R.

Koncert ob desetletnici Orgličarjev

Poljanski orgličarji so praznovali. Minilo je že deset let, kar so se prvič dobili na začetnem tečaju ustin harmonik, kakor se glasbilo pravilno imenuje. Od začetne dvanajsterice so ostali štirje, a samo dva prav od prvega sestava. Zanimiva je njihova prehojena pot od preprostih ljudskih pesmi prek zanimivih priredb različnih skladateljev pa skladb, ki so napisane prav za orgličarski kvartet – predvsem tujih skladateljev, priredb klasične glasbe ter zabavne in seveda narodnozabavne glasbe.

Na njihovem repertoarju je več kot 50 skladb. S svojimi malimi instrumenti so prepovali kar dobršen del sveta. S škofjeloškim zborom Lubnik so gostovali v Argentini pri naših rojakih, igrali v sosednji Avstriji ter na festivalu orglic v Nemčiji. Orgličarje poznajo po mnogih cerkvah, saj v božičnem času redno igrajo pri mašah božične pesmi. Redno se udeležujejo srečanja orgličarjev v Mokronogu in tudi sami so že devet let organizirali prireditev Večer z orglicami v poletnih mesecih. Njihov načrt je – razveseljati občinstvo z orglicami vsaj še deset let.

Anton Krek

Foto: arhiv Poljanskih orgličarjev

Miklavž je obdaril najbolj pridne

Tudi letos je v začetku decembra najbolj pridne otroke obdaril prvi od treh dobrih mož. Miklavževanja v občini so pripravili po različnih krajih v občini, popestrili so jih z igranimi predstavami.

V Javorjah je letos Miklavž obdaril kar 110 otrok.

Zelena luč za zimo in Miklavža v Lučinah

KUD Zala je tudi letos pomagal Miklavžu pri izbiri daril za obdarovanje 58 otrok iz KS Lučine in organiziral miklavževanje v dvorani kulturnega doma. Kratko igrice Semafor in zima so pod vodstvom Mateja Martinčiča odigrali člani male dramske skupine Zala, ki deluje pod okriljem KUD Zala Lučine. Igrica govori o semaforju letnih časov, ki skupaj z angelčkom na vse pretege poskuša signalizirati jeseni, da je čas za njen odhod. Jesen je otožna, najraje bi kar ostala v deželi, nazaj jo vabi tudi jesenski listek, a se ne da tako zlahka pregnati. Končno jima uspe in do semaforja prispe botra zima, ki prinese snežinke in razveseli angelčka ter otroke s prihodom Miklavža in njegovega spremstva.

Kljub naglušnosti prišel tudi v Gorenjo vas

Na sam Miklavžev dan 6. decembra se je Miklavž oglašil v nabito polni dvorani v Gorenji vasi. Otroci so se morali potruditi in ga na ves glas priklicati, da je se je odzval, saj je pojasnil, da ga daje naglušnost, kar pri njegovi starosti ni tako nenavadno. Spremljali so ga angeli, ki so pomagali deliti darila, in parklji, ki so s svojo divjo pojavo nagnali tudi nekaj strahu v kosti. Pred samim prihodom tega velikega dobrotnika so člani podmladka TD Žirovski vrh pod taktirko Lucije Kavčič izvedli poučno igrice, s katero so prikazali razlike v Miklavževem obdarovanju nekoč in danes. Za glasbeno spremljavo na citre je poskrbela Klara Peternelj. Zbrane v dvorani je pozdravila in nagovorila tudi predsednica KS Gorenja vas Mirjana Možina. Krajevna skupnost

(s pomočjo Mojce Benedičič iz založbe Učila, Cilke Bohinc in Marjete Kavčič) je namreč pomagala Miklavžu, da je lahko med skoraj 250 otrok razdelil poučna darila v obliki knjig za različne starostne skupine.

Miklavževanje v Leskovici in na Hotavljah

V dvorani v Leskovici ga je pričakalo več kot 40 otrok skupaj s starši. Pred obdarovanjem so si otroci ogledali krajšo igro z naslovom Kdo se boji velikega zlobnega zajčka? v izvedbi otrok iz Leskovice in okoliških vasi. Miklavž je letos razdelil praktična darila 39 otrokom, starim od enega do deset let, iz vasi Leskovica, Laze, Robidnica, Lajše, Krnice, Kopačnica, Studor in Debeni. Finančna sredstva za obdarovanje otrok je prispevala KS Gorenja vas in 11 podjetnikov iz Leskovice in okoliških vasi.

Več kot 130 otrok pa je Miklavža pričakalo v Zadržnem domu na Hotavljah. Tudi tu so temu staremu možu družbo delali angelčki in parkeljni. Da so otroci lažje pričakali prihod Miklavža, se je Podjetniški krožek OŠ Ivana Tavčarja predstavil s krajšo igro Kam vse to pelje. Darila, ki jih je financirala KS Gorenja vas, so dobili otroci, stari do deset let, s Hotavelj, Srednjega Brda, iz Volake, Čabrač, Suše, z Jelovice in Hlavčih Njiv.

Na Sovodenj se je pripeljal z zapravljivčkom

Že nekaj časa pred zelo pomembnim dnem za otroke je sveti Miklavž na različne načine obveščal, za koga vse bo pripravil darila v kulturni dvorani na Sovodnju. Vrsto let se trudi,

da obdari vse od enoletnikov do učencev petega razreda, živečih v fari Nova Oselica oziroma v vaseh KS Sovodenj. Običajno mu finančno poleg Občine Gorenja vas - Poljane, društev in posameznikov delno pomagata pokriti račune še občini Cerkno in Žiri, zato dobijo darila tudi otroci iz vasi Jazne in Koprivnik, ki v manjšem delu gravitirata na Sovodenj. Otroci iz katere od drugih vasi pa so prav tako lahko deležni darila, kadar se njihovi starši predhodno o tem dogovorijo na sedežu KS Sovodenj. Če je treba, prišteje tudi darila za tiste učence iz širšega okoliša, ki nastopajo v kulturnem programu. Kljub poznavanju vsega tega našega področja in natančnemu predhodnemu štetju otrok, se Miklavžu vsako leto znova zgodi (tudi letos), da pride več otrok in je zelo žalosten, kadar nima primerne darila za katerega od domačih predšolskih nadobudnežev in jim mora izročiti darilo, pripravljeno za učence – ali obratno. Letos je v dvorani obdaril 57 predšolskih in nekaj manj šolskih otrok.

Za igrano predstavo Mili išče prijatelja so poskrbeli učenci dramskega krožka šole Sovodenj z mentorico Jelko Čadež, za plesno točko pa plesalci z mentorico Petro Slabe. Miklavža je z zapravljivčkom in parom konj pripeljal Milan More, spremljala pa sta ga dva prijazna parkeljna, ki sta pogumnim otrokom delila tudi bonbone. Za to so poskrbeli v kulturnem društvu.

Ni pozabil na pridne otroke v Poljanah in Javorjah

V Poljanah je Kulturno društvo dr. Ivan Tavčar pri pripravi predstave letos sodelovalo z mlado ekipo igralcev, ki je poskrbela, da so si otroci 5. decembra v nabito polni dvorani Kulturnega doma Poljane lahko ogledali igro z naslovom Laž ima kratke noge in dolg nos. V predstavi so nastopili: Mojca Šubic v vlogi Ostržka, Urban Drlink kot Muren Modrec, Klementina Peternel kot vila Plavalaska, Aljaž Rakovec kot Mož, Špela Križnar in Neža Justin v vlogi dveh kun, Janez Justin pa je poskrbel za luči na odru. V vlogi mentorice se je tokrat preizkusila Henrika Peternel. Vaje za predstavo so potekale v sproščenem vzdušju, sodelujoči pa so sami poskrbeli za sceno in kostume.

Na predvečer godu sv. Nikolaja je tudi v Javorje prišel sv. Miklavž v spremstvu šestih angelov in kar desetih parkeljnov. Kot je sporočila Sonja Rupar, ena od organizatork dogodka, so ga otroci in starši s pesmijo pričakali v farni cerkvi sv. Tilna. Miklavž jih je prav prijazno pozdravil in razdelil darila. Pri nakupu so mu priskočili na pomoč KS Javorje in TD Stari vrh. Obdarjenih je bilo 110 otrok v starosti od ena do deset let. Prejeli so različna darila iz knjižarne Ognjišče ter se sv. Miklavžu zahvalili s kakšno lepo risbico ali pesmico. Dobri mož se je poslovil z obljubo, da zopet pride naslednje leto, nato pa s svojim spremstvom nadaljeval pot proti Žetini, Podvrhu, Četeni Ravni ...

J. F., M. Bu., M. Bi., K. Z. B., L. R.

Dobrodelni koncert za Než(i)no srce

Druga decembrska nedelja je bila v Poljanah zaznamovana z dobrodelnostjo. Na koncertu, ki so ga sooblikovali narodno-zabavni ansambli ter drugi glasbeni sestavi iz Poljanske doline in okolice, so se zbirala denarna sredstva za hudo bolno deklico Nežo Arnolj.

Dvorana kulturnega doma je bila skoraj premajhna za vse, ki so želeli pomagati Neži.

Zgodba družine Arnolj (ati Matej prihaja z Volče), ki se je znašla na življenjski preizkušnji, je v novembru polnila časopisne strani, vsem prisotnim pa je na koncertu skušala pokazati, kako zelo krhko in zato dragoceno je človeško življenje. In kako kot tako potrebuje vsa naša prizadevanja, da raste in se razvija naprej.

Spomnimo: Dveletna Neža Arnolj je po mesecu dni zdravljenja na pediatrični kliniki v Ljubljani zaradi težav s srcem doživela zaplet in posledično možgansko poškodbo. Zdravniki so jo odklopili s sistema zunajtelesnega krvnega obtoka, predvideli, da bo kmalu umrla, in jo zato

predali v paliativno oskrbo. Vendar je dekličino srce delalo z isto močjo kot pred odklopom, starši pa so pri deklici opazili tudi znake izboljšanja. S prošnjami, naj zdravniki Nežo zdravijo dalje, so naleteli na nerazumevanje. Potem ko so zgodbo posredovali v medije, so zdravniki pristali na ponovne preglede in zdravljenje, a so starši izgubili zaupanje in zahtevali zdravljenje v tujini. Ker ni bilo mogoče doseči dogovora s slovenskimi zdravniki, sta starša Nežo v četrtek, 15. novembra 2016, na lastno odgovornost odpeljala v tujino, v bolnišnico v Padovi. Deklico sta starša v drugem tednu de-

cembra odpeljala na nadaljnjo rehabilitacijo, a kraj ni znan. Pravita, da Neža prejema ustrezna zdravila in da ji je na ta način omogočeno, da o njenem življenju odloča Narava, in ne ljudje (povzeto po članku na spletnem mestu www.domovina.je).

Dve uri koncerta za mlado srce

Za namen zdravljenja dveletne deklice so dobrodelni, skoraj dve uri trajajoč koncert, skupaj s povezovalko programa Matejo Tušek 'nežili': Francetovi orgličarji s škofovloškega, Štedientje, ansambel Odklop, Mladi godci, ansambel Ponos, Trio Šubic, ansambel Prosen in Raubarji.

Mladi ansambli so presenetili s številčnostjo avtorskih skladb, z medsebojnim sodelovanjem in s svojim zgledom znova pokazali, kako zelo pomemben je odnos, ki ga gradimo med seboj.

Večer je svojo zgodbo spletel na pobudo sorodnika male Neže, ki je k organizaciji povabil Zasebni glasbeni center Marolt iz Korena nad Horjulom. Ta je s svojo organizacijo in sodelovanjem članov ansambla Odklop poskrbel, da sta tako beseda kakor melodija stopili v srca obiskovalcev.

Nabito polna dobrodelna dvorana je s prostovoljnimi prispevki zbrala lep znesek, ki ga je gospod Tone Rupar ob koncu prireditve predal članu Nežine širše družine.

Hvala vsem, ki ste bili del decembrske dobrodelnosti in ki postajate ter ostajate del dobre misli za Nežo in njeno družino. Tudi danes in jutri.

Mateja Tušek

Božično-novoletni koncert Orkestra Slovenske vojske

Glasbeni uvod v letošnje praznično vzdušje

8. decembra je v telovadnici OŠ Poljane nastopil Orkester Slovenske vojske. Z enim od več koncertov, ki jih bo orkester v tem mesecu še izvedel v krajih po Sloveniji, so člani pričarali nekaj čarobnega in prazničnega v Poljanski dolini, kjer so nasploh nastopili prvič.

Koncerta sta se poleg župana Občine Goreinja vas - Poljane Milana Čadeža udeležila še načelnik Generalštaba Slovenske vojske generalmajor Andrej Osterman in poslanec državnega zbora Žan Mahnič.

Orkester je pod vodstvom dirigentke Andreje Šolar izvedel naslednja dela: Summon the Heroes Johna Williamsa, Serenado Bojana Adamiča, Simfonično uverturo Jamesa Barnesasa, Americo Leonarda Bernsteina iz muzikala West side story ter dve deli argentinskega skladatelja Astorja Piazzolle Oblivion in Libertango, kjer so blestele solo improvizacije nekaterih glasbenikov na različnih instrumentih. Ob močni spodbudi iz občinstva so večer dopolnili še z dvema, ki ju na koncertnih listih ni bilo.

Orkester Slovenske vojske je bil sicer ustanovljen aprila 1996 in je danes sestavni del enote za protokol. Vojaški orkestri kot integralni del oboroženih sil pomembno prispevajo k ohranjanju vojaške identitete in etosa ter so

nepogrešljiva, t. i. mehkejša vez med vojsko in narodom. Tradicija vojaških orkestrov na slovenskem ozemlju sega že v drugo polovico 18. stoletja in Orkester Slovenske vojske jo s ponosom nadaljuje. Strokovno, predano in požrtvovalno uresničuje svoje poslanstvo kot ambasador kulture in tako častno zastopa Slovensko vojsko in Republiko Slovenijo ter povečuje njun ugled. Člani orkestra so poklicni glasbeniki. Igrajo klasično ter sodobno glasbo slovenskih in tujih avtorjev. Orkester je odgovoren za glasbene programe na slovesnostih, protokolarnih dogodkih in drugih prireditvah, ki jih organizirajo Slovenska vojska, Ministrstvo za obrambo in Republika Slovenija. Poslušalci ga lahko pod taktirko priznanih slovenskih in tujih vojaških ter civilnih dirigentov pogosto slišijo tudi na javnih koncertih. Vsako leto izvedejo številne koncerte, med pomembnejšimi velja omeniti spomladanski in jesenski ter božično-novoletni koncert. Za svoje delo je bil

orkester 1997 odlikovan z bronasto, 2006 pa z zlato medaljo Slovenske vojske; za pomemben prispevek in zasluge pri razvoju in krepitevi Slovenske vojske je maja 2013 prejel tudi bronasto medaljo načelnika GŠSV.

Obiskovalci v poljanski telovadnici so bili nad slišanim navdušeni, na občini pa si želijo, da bi se orkester v Poljanski dolini ustavil pogosteje.

Kristina Z. Božič

Soustvarjali smo občinsko proslavo

Pozno jesensko dogajanje na naši šoli je bilo sila pestro, predstavili vam bomo samo najpomembnejše.

Kulturni dan

V torek, 15. novembra, smo imeli kulturni dan. Darko Korošec nam je predstavil ljudska glasbila. Naslednjo uro so se predstavili učenci, ki se učijo igranja na inštrument. Največ je bilo harmonikarjev. Nadaljevali smo z likovnim ustvarjanjem in izdelavo bobenčka.

V četrtek, 10. novembra, smo imeli učenci sedmih razredov kulturni dan v Škofji Loki. Ko smo prispeli, smo se razdelili v tri skupine po oddelkih (a, b, c) in se čez celo dopoldne izmenjevali na treh postajah: pisanje kaligrafije na gradu, obisk Nacetove hiše, obisk knjižnice v Škofji Loki, kjer sta nam knjižničarki predstavili projekt za sedmošolce Rastem s knjigo. Naučili smo se iskati knjige v knjižnici in po spletnem sistemu Cobiss. Za spodbudo pa je za konec vsak dobil tudi knjigo Kit na plaži. Kulturne dneve imamo učenci po večini radi, saj so lep in poučen nadomestek vsakodnevnega pouka.

Tradicionalni slovenski zajtrk

Vsak tretji petek v novembru se odvija po vseh slovenskih šolah slovenski tradicionalni zajtrk, to leto že šestič. Letos je 18. novem-

bra potekal tudi pri nas. Učenci smo odhiteli lačnih ust proti polno obloženim mizam, da bi napolnili svoje lačne želodčke. Na mizah je bilo polno jabolk, orehov, sliv, korenja, paprike, hrušk, polnozrnatga kruha, medu, različnih namazov, jogurtov, čaja, suhih jabolk in drugih dobrot, tako da smo imeli veliko izbire. Dobrote so prispevale kmetije iz občine. Da ni bilo prevelike gneče, so se zajtrka najprej udeležili učenci razredne stopnje, nato smo se porazdelili še učenci višjih razredov. Zborček je odpel pesem Čebelar. Takih dogodkov se učenci zelo veselimo in komaj čakamo naslednji slastni zajtrk.

Še nekaj vtisov učencev 4. a razreda:

Zelo sem se veselil slovenskega zajtrka. Najprej sem jedel domači sir, nato pa še med in maslo. Za posladek pa kaki in piškote. Zajtrk je bil odličen. (Lovro Oblak)

Na zajtrku mi je bilo najbolj všeč, ker je prišel moj ati. Prinesel je med. (Nežka Mur)

Na zajtrku mi je bil všeč jogurt. Tudi med je bil zelo dober, dal ga je ati od Nežke. Piškoti so bili tudi zelo dobri. (Mark Bevk)

Na slovenskem tradicionalnem zajtrku mi je bil najboljši med in maslo na kruhu. Všeč mi je bilo, ker sem lahko sedela s prijateljicami. Hrana na slovenskem tradicionalnem zajtrku je bila odlična. (Ana Jesenko)

Jedla sem skoraj vse: med, skuto, jogurt, suhe krljce, zeleno papriko in paradižnik. (Eva Cankar)

Najboljša hrana je bil kaki. Druga najboljša hrana sta bila med in maslo, tretja pa jabolko. Zelo dobra hrana!!! (Juša Benedičič)

Največ sem se najedel dimljenega sira. (David Jeraša)

Tehniški dan

Ustvarjalno vzdušje se na šoli vsako leto pričenja že tedne prej. Oblikovanje idej, iskanje in priprava materialov, preizkusi v praksi ... se odvijajo že veliko pred načrtovanim tehničkim dnem, ki ga namenjamo izdelavi izdelkov za šolski bazar.

Učenci od 6. do 9. razreda so se na tehničnem dnevu 22. novembra najprej zbrali v avli. V igri z naslovom Otroci in načrtovanje prihodnosti jim je Erik Vidmar predstavil običajni pogled današnjih mladostnikov na svet in možne boljše izbire za srečnejšo prihodnost. V nadaljevanju so učenci izdelovali izdelke na vsaj dveh različnih delavnicah. Ročno so izdelovali papir, pekli in pripravljali piškote, izdelovali voščilnice v številnih tehnikah, pripravljali kreme, izdelovali darilne vrečke, darilne škatle, darilne embalaže za sivko ali čaj, okrasne aranžmaje, različne obeske, loparje in še kaj ... Ustvarjalno delo ni vedno enostavno – včasih ti kaj ne uspe, malo se naveličaš, a je treba nadaljevati, treba je pospraviti in se ves čas usklajevati s sošolci in mentorji v skupini. Naporno, a pri načrtovanju lepše prihodnosti so

to neprecenljive izkušnje.

Učenci od 1. do 5. razreda so svoj pester ustvarjalni dan imeli 23. novembra. Tudi dnevi po delavnicah še niso čisto brez ustvarjalnosti na tem področju. Zadnje dodelave, štipiljke, kakšen manjkajoč kartonček za voščilnico, vračanje potrebščin in ostanka materialov še vedno popestrijo običajno delo.

Knjižni sejem

V petek, 25. novembra, smo tudi z naše šole šli na knjižni sejem v Ljubljano. Udeležili smo se ga učenci od 7. do 9. razreda (tisti, ki smo delali bralno značko). Ko smo prišli v Ljubljano, smo imeli najprej pol ure vodenih ogledov različnih založb, nato pa smo si lahko do konca samostojno ogledovali knjige in jih kupovali. Prav vsak je našel nekaj zase. Če ne drugega, pa smo si zagotovo vsi zapomnili to, da smo videli Tino Maze, ki je prišla v živo predstaviti knjigo Primoža Suhodolčana Tina in medvedja moč, ki govori prav o njej.

Občinska proslava

V soboto, 26. novembra, je naša šola pripravila kulturni program za proslavo ob občinskem prazniku v Sokolskem domu v Gorenji vasi. V 40-minutnem programu je sodelovalo 80 učencev OPZ in MPZ pod vodstvom Neže Erznožnik, dramski krožek s sedmimi učenci pod mentorstvom Jane Rihtaršič, 18-članski zbor zaposlenih naše šole z dirigentko Nežo Erznožnik, 16 plesalcev folklorne skupine z mentorico Lucijo Kavčič. Skupaj kar 121 nastopajočih naše šole! Idejni scenarij prireditve je pripravila Nina Dolenc.

Zelo smo bili veseli izrečenih pohval gledalcev prireditve.

CŠOD Soča

V začetku decembra smo se sedmi razredi odpravili v šolo v naravi v CŠOD Soča v Tolmin. Vreme nas je prijetno presenetilo in nam polepšalo ves teden. Vsak dan so nas čakale nove dogodivščine, izzivi in različne dejavnosti, prek katerih smo obnovili in poglobili svoje znanje. Spoznavali smo reki Tolmino in Sočo, merili temperature rek in zraka okrog njiju. Ogledali smo si nemško kostnico in pokopališče avstro-ogrske vojske. Podali smo se na Kozlov rob, kjer je kot zadnja domovala družina Coronini. V muzeju smo se seznanili z zgodovino Tolmina, ki smo si ga ogledali tudi na nočnem sprehodu. Pomerili smo se v streljanju z lokom in plezanju po umetni plezalni steni. S Hudičevega mostu smo opazovali korita Tolminke in se splazili v jamo, kjer naj bi Dante Alighieri našel navdih za Pekel v Božanski komediji. Ko smo Tolmin že dodobra spoznali, pa smo se podali na orientacijski sprehod in preverili naše na novo osvojeno znanje in poznavanje Tolmina z okoliškimi hribi. Ob večerih smo se zabavali z družabnimi igrami, spoznali nekaj novega o zdravi prehrani in četrtek večer zaključili z glasbo. Domov smo prinesli kar nekaj lepih spominov in veliko novega znanja.

Hana Oblak, Jakob Jezeršek in učitelj

Dnevi so hladnejši, srca toplejša

Tudi novembrski in decembrski dnevi so lahko primerni za krajše in daljše pohode v naravi. Polni pa so tudi topline in misli na druge.

Utrip na letošnjem tradicionalnem slovenskem zajtrku

Pohodi

Sredi novembra so se na Javorč podali sedmošolci. Za izhodišče pohoda so izbrali Žiri, z Javorča pa so se po planinski poti spustili na Dobravšče in Dobravo in se v Poljane vrnili po desni strani Sore.

Tudi mladi planinci so bili aktivni. Mlajša skupina je osvojila 831 metrov visok Jamnik. Druga, starejša skupina se je novembra povzpela na 1028 metrov visok Slavnik, decembra pa na Črni vrh (1291 metrov).

Muzej pošte in telekomunikacij

Učenci 8. razreda so si v okviru tehniškega dne ogledali Muzej pošte in telekomunikacij v Polhovem Gradcu. Učenka Tadeja Klemenčič je zapisala: »Videli smo pisavo za slepe in slabovidne, kakšni so bili včasih pošta in poštarji, kako so raznašali pošto in koliko časa je trajalo, da je pošta prišla na pravi naslov. Spoznali smo, kako se naredi sliko 3D – slikali smo se, nato pa si sliko ogledali s 3D očali. Ogledali smo si še skeniranje človeka, na koncu pa smo videli še stare telefone.«

Prvaki znanja

Na Vrhniku je potekalo območno tekmovanje Prvaki znanja. Z dvema ekipama učencev je na njem sodelovala tudi naša šola in obe ekipi sta se uvrstili na državno tekmovanje, ki bo 15. februarja v Ljubljani.

Starejšo ekipo OŠ Poljane sestavljajo devetošolci Petra Omejc, Nejc Marolt, Luka Kreč in Aljaž Luznar, mlajšo pa osmošolca Tine Bogataj in Jernej Oblak ter sedmošolki Marija Omejc ter Jedrt Šinkovec.

Tradicionalni slovenski zajtrk

S slovenskim tradicionalnim zajtrkom so se učenci letos podprli v petek, 18. novembra, prvo šolsko uro.

V šolski avli se je odvijala prireditev, na kateri so nastopali pevci Mladinskega in Otroškega zbora OŠ Poljane s pesmijo Čebelar. Gospe Kati in Cilka iz Društva podeželskih žena Blegoš sta

pripravili razstavo starih lokalnih jedi. Predsednik Čebelarskega društva Blegoš gospod Štefan Inglič je na kratko predstavil čebelarsko dejavnost. Predstavniki AMD Zvezda so v spremstvu župana šoli podarili vrednostni bon, ki je namenjen šolskemu skladu.

AMD Zvezda je organizator GHD Lučine. Skupaj z dirko je avgusta letos potekala dobrodelna akcija 'Podarimo dirkaški nasmeh otrokom', za katero so se odločili člani organizacijskega odbora prireditve. Sredstva so zbirali s taksi vožnjami predvoznikov, del sredstev za šolski sklad OŠ Poljane pa so namenili tudi iz naslova vstopnin ter donacij vseh ljudi dobre volje. Kot so sporočili, so zbrali 2.500 evrov.

Naše devetošolke so se pomešale med vse učence in jim zastavljale raznovrstna vprašanja. V prvem triletju sta spraševali Ana Hafner in Maša Mohor, v drugem Taja Rupar in Natea Novak, v tretjem pa Nika Guzelj in Erika Kos. Vprašanj za učence je bilo veliko, navajamo jih le nekaj.

- Prvo triletnje: Zakaj je sadje zdravo?
1. a Ajda in Lovro: Ker ima vitamine. Taja: Ker ima v sebi vodo.
 1. b Liza: Ker ima vodo.
 2. a Žan: Ker sadje ni škropljeno.
 3. b Taj in Eli: Ker ima veliko vitaminov.
- Drugo triletnje: Kakšen zajtrk jeste doma?
4. a Nina: Ponavadi toast in kakšen namaz. Klemen: Različno. Brina: Velikokrat kosmiče. Jaka: Po navadi kosmiče ali pa čokolino.
 4. b Miha: Paštete in namaze. Vasja: Kakšen puding ali pa jogurt. Lana: Čokoladne rogljičke.
 5. a Tia: Kosmiče. Lena: Različno, ponavadi kosmiče.
 5. b Mina: Kar mi paše jesti. Tinkara: Kar imamo doma, namaze ... Iza: Kruh pa na njem različne stvari.
 6. a Tinkara: Zdrav, ponavadi med. Ana Zala: Čokoladne kroglice. Manca: Nutelo.
- Tretje triletnje: Kako vam je bila všeč razstava?

Teja Beznik: Bilo je dobro, pevke so lepo pele, vsi so dobro predstavili.

Lara Možina: Všeč mi je bilo, da ni pouka.

Nika Peternelj: Najbolj mi je bil všeč čebelar.

Otroci iz vrtca pa so povedali, da jim je bil zajtrk všeč, najbolj mleko in med. Še vedno so mnenja, da stare mame kuhajo najbolje. Najbolj jim je bila všeč štampljka, ki so jo dobili od čebelarja. Všeč jim je bilo tudi petje zbora.

Svetovni dan boja proti aidsu

1. decembra zaznamujemo svetovni dan boja proti aidsu, ki ga simbolizira rdeča pentlja. V Sloveniji je vse več ljudi, ki živijo z okužbo hiv.

Učenci 9. razredov so za nas pripravili pentlje in jih pripeli prav vsem, ki so to želeli, po šolskih hodnikih pa so nas čakali napisi z dejstvi o AIDSU, ki so jih učenci prebrali po šolskem zvočniku.

Dan boja proti aidsu smo zaključili z 'živo pentljo', ki so jo učenci od 6. do 9. razreda oblikovali s svojimi telesi. Tako smo se poklonili obolelim in pokazali zavedanje, da je bolezen prisotna.

Dobrodelni sejem

Tudi letos je šolski dobrodelni sejem privabil množico ljudi. Bila je sicer malo manjša kot prejšnja leta, izdelki pa so bili prav tako raznovrstni, lepi in unikatni, kar smejali so se z lično urejenih stojnic. Obiskovalci so izbirali, z druge strani stojnic pa so jim svetovali in jih usmerjali učenci posameznih razredov, ki so seveda želeli prodati čim več sadov svojega dela s tehniškega dne, na katerem je nastala skoraj celotna ponudba letošnjega sejma.

Sejemsko vzdušje je popestril srečelov in tudi tradicionalne slovenske glasbe ni manjkalo – učenec 5. razreda Adriano Markelj je predstavil igranje na lajno, devetošolca Miha Krajnik in Jaka Mrak pa sta dogajanje začinila z zvoki harmonike.

Sredstva, zbrana na tem dobrodelnem sejmu, so namenjena šolskemu skladu – za enake možnosti vseh učencev.

Šolsko avlo je za kratek čas obiskalo veliko plišastih igrač, sestavljanek, družabnih iger in knjig, ki so že odpotovale naprej proti Rdečemu križu v Škofji Loki. Namenjene so otrokom, ki si jih ne morejo privoščiti in bodo zanje neizmerno hvaležni.

Miklavževo presenečenje

Učitelji vsako leto pripravijo svojim učencem kakšno drobno presenečenje ob Miklavžu. Letos so se učiteljice 4. in 5. razredov odločile za nekaj posebnega. Ne da bi povedale učencem ali staršem, so izvedle kulturni dan z vsebino filmske vzgoje. Učenci so si v Žireh ogledali norveški pustolovski film Misija Arktika, ki je vznemirljiva zgodba o preživetju na arktičnem otoku. Po ogledu filma je sledil podroben razgovor o filmu, ki ga je vodila Petra Gajžler iz Art kino mreže Slovenije. Zadnji del kulturnega dneva je potekal v učilnici, kjer so učenci po skupinah predstavili značilnosti filma.

Bernarda Pintar

Tokrat o odgovornosti in samostojnosti

Po majskem obisku Švedske vedno pogosteje razmišljam o samostojnosti naših šolarjev. V Uppsali sem opazovala otroke pred vrtcem. Nihče ni nikogar pobral, če je padel, nihče ni reševal prepira, če sta se dva otroka malce prerivala, nihče ni odreagiralo na rahel jok zaradi trme. Oblečeni so bili v debele kombinezone in cele dneve preživel na igralih pred vrtcem, tudi ko je padal dež ali sneg pri nič ali minus stopinjah in močnem vetru.

Pokroviteljstvo slovenskih staršev

Starši so zelo različni, a zakaj prav v Sloveniji tako pokroviteljski? Ni jim všeč, če je otrok izpostavljen vetru, mrazu, dežju, blatu, lužam. Starši vedno pogosteje vstopajo v šolski prostor in šola jih posluša. Na vse dobre pobude se v šoli odzivamo, a vmes so tudi take, za katere bi starši morali pomisliti, če jih morda raje ne bi prepustili stroki. Starši si želijo, da določene pobude uresničuje šola. Mnogi sodelujejo v trikotniku starši–učitelj–učenec, le nekateri ne, zato si od še preostale peščice staršev želimo sodelovanja. Na podeželju za zdaj še ni potrebno v šolo z odvetnikom, še ni pritiska inšpekcije, a ker se to dogaja v mestih, je tudi na vaških šolah bolj poudarek na varnosti otrok. Med vsemi daljšimi odmori učitelji dežurajo na hodnikih, na igriščih ni varstva brez učitelja, povsod je organizirano spremstvo. Z učenjem primernih odnosov, z dajanjem ljubezni, s spoštovanjem bi bilo potrebnega manj nadzora, manj nepotrebnega podučevanja. To morajo prinesiti od doma, kjer se je z otrokom potrebno veliko pogovarjati, mu dajati zgled, ga spodbujati. Na Švedskem se

učenci med odmori sami odpravijo na igrišče, se sprehodijo in se sami vrnejo v razred.

Pravila so zato, da jih spoštujemo

Ne razumem, zakaj je tolikokrat potrebno reči, da se po šoli hodi počasi, da se govori na primerni glasovni ravni. Ali doma lahko v dnevni sobi igrajo nogomet, ali lahko brcajo v vrata, ali lahko po mili volji loputajo z njimi, ali lahko porabijo cel paket toaletnega papirja, ali lahko pišejo po mizi, ali smejo nalepiti žvečilko na klopi ...? Danes je komunikacije premalo, prav tako sodelovanja, empatije. Kdo bo prevzel odgovornost za nesamostojnost otrok? Država? Starši imajo službe, zaradi katerih se ne uspejo dovolj posvečati svojim otrokom, učitelji pa morajo izvesti prenatrpan učni načrt. Potruditi se bomo morali, da bomo šli drug z drugim v korak in pri vzgoji otrok sodelovali. Pri opazovanju otrok v Stockholmu se mi je zdelo, da so bili otroci bolj samostojni, odgovorni, odrasli. Tam se ne ukvarjajo toliko z reševanjem odnosov med vrstniki, z vedenjem, reševanjem sporov. Večji poudarek je na izobraževanju, kjer so učenci zelo motivirani za delo. Naše glasbene

šole bi lahko primerjali z njihovim sistemom. Kadar se sprehajaš po hodnikih glasbene šole, doživiš prijazne pozdrave učencev, hodijo tiho, mirno čakajo na uro, študirajo še zadnje zapise not, spoštujejo delo, ki poteka za zaprtimi vrati. Mogoče bi morali pustiti otrokom več svobode, jih pustiti odločati, jih usmerjati, da bi bolj poskrbeli zase.

Učimo se lahko samo na napakah

Zakaj jim pomagamo pri zavezovanju čevljev, preoblačenju, pospravljanju zvezkov v torbo, pripravi pogrinjka za kosilo, pospravljanju igrač? Zakaj je potreben e-asistent, da ga nadziramo pri vsakem preverjanju znanja in pisnem ocenjevanju, ocenah, obnašanju v šoli? Kdo hodi v šolo, otrok ali starši? Ali lahko otrok postane samostojen, če starš ve za vsak njegov korak in ga usmerja? Zakaj bi le, če lahko to opravijo starši. Dovolimo otrokom napake, ob njih se učijo samostojnosti in odgovornosti. Ne jezimo se na učitelja, če otrok ni oblečen na igrišču, če ima mokre čevlje, če nima zvezka v torbi, če ne ve, kaj je za nalogo, če je pozabil na dan dejavnosti. S tem jih učimo lahkotnega prenosa odgovornosti na drugega. Vsi se bomo trudili k izboljšanju delovnih navad, povezanih z odgovornostjo. Vse to nam bo uspelo z zgledi, strpnostjo, priznanjem in pogovorom, za kar potrebujemo veliko časa. Tako bomo čez nekaj desetletij na odgovornih položajih imeli odgovorne, srečne in zadovoljne ljudi.

Jana Rojc

Na Levstikovi poti letos občudovali 'našo' češnjo

Letošnji 30. pohod po Levstikovi poti Od Litije do Čateža je udeležencem ponovno nudil prijetno rekreativno doživetje in spomin na pisatelja Frana Levstika, na njegovo popotovanje in slovstveni program.

Za udeležence, ki ga je tudi letos pripravilo Planinsko društvo Gorenja vas, je pohod pomenil dodatno vrednost. Pred dvema letoma je namreč Občina Gorenja vas - Poljane sprejela botrstvo češnje drobnice (lat. *Prunus avium*), zasajene v t. i. Levstikovem sadovnjaku, nasadu slovenskih sadnih dreves, zasajenih ob poti. 'Naše' drevesce je posajeno ob poti v Preski nad Kostrevnico. Pohodniki smo ga prepoznali, videli, da lepo uspeva in je krepke rasti. Češnjo smo fotografirali in ji zaželeli zdravo nadaljnjo rast, ki jo bomo spremljali na pohodih v naslednjih letih.

Valentin Bogataj

Na ogled razstava fotografij čapelj

Letos spomladi so v središču Škofje Loke ob veleblagovnici Name gnezdile čaple. V fotografski objektiv so jih s terase, kjer so prostori mladinskega oddelka knjižnice, ujeli nekateri fotografi. Nastalo je nekaj tisoč fotografij, le del teh, avtorjev Janeza Podnarja in Milana Mihaliča, je na ogled v stranskem hodniku OŠ Ivana Tavčarja v Gorenji vasi na razstavi, ki je pripotovala iz Škofje Loke.

Razstava bo postavljena do sredine januarja, ogledate pa si jo lahko tudi zunanji obiskovalci. Dopoldan je vstop v šolo mogoč skozi glavna vrata mimo dežurnih učencev, popoldan pa skozi stranski vhod. Dodatne informacije: Bojana Mihalič, tel. št. 041/320-579.

D. P.

Utrinki letošnjega leta skozi dnevniške zapiske

8. 12. 2016: *Ko danes pišem, se mi pod prsti mota pravopisni škrat in mi pravi, da naj bo že konec tipkanja. Priprave, da so že napisane in naj se že usmilim učencev in njega v tem prazničnem času. Ura je 21:54. Dajmo, še malo!*

Takole nekako bi izgledal dnevnik, če bi ga pisali na naši šoli. Dogodkov je polno, žal pa se vsi niso mogli uvrstiti v ta zapis, ker je zmanjkalo prostora.

20. 9. 2016: Naša šola je bila na Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport nagrajena z bronastim priznanjem v kategoriji najbolj športnih osnovnih šol s prilagojenim programom. Bravo mi! In bravo učiteljica Nataša in tvoja vojska športnikov, ki jo začneš vzgajati v trenutku, ko zaslutiš potencial!

30. 9. 2016: Dnevi evropske kulturne dediščine so na šoli že trdno zasidrani. Letos smo se spomnili tekstilne dediščine. Mi smo ustvarjali in kukali v razrede, kjer se je ustvarjalo. Sodelovali smo na razstavi in otvoritveni slovesnosti v Sokolskem domu. »Na sredi gozdne jase zrcalce je ležalo. Nebo, oblak in sonce se v njem ogledovalo ...« Tako sta Karmen in Nika, ki sta premike živali spretno povezovali z besedo, začeli z zgodbo. Prav tako so se devetošolci Klavdija, Teja in Klemen na ta

dan udeležili Male Groharjeve slikarske kolonije. Umetnine so nastajale, vam rečem!

14. 10. 2016: Naša šola je predvsem aktivna. Erasmus + nas z mednarodnim projektom Naravna učna okolja (naravna okolja spodbujajo učenje in razvoj otrok s posebnimi potrebami), v katerem sodelujemo, spodbuja, da iščemo in raziskujemo možnosti, kako pouk prestaviti iz učilnice v gozd. Trenutno zbiramo primere dobrih praks in jih poskušamo sami tudi razvijati. Iščemo in nabiramo gozdni material, se z njim učimo in ustvarjamo ali pa preprosto občudujemo in čutimo. V projekt sta vključena 4. razred in skupina PP3. Katja je o obisku gozda povedala tole: »Naredili smo jesensko razstavo iz listov. Videli smo gobe. Bila sem vesela. Imeli smo se super.«

1. 12. 2016: V okviru projekta Medimedo so

nas obiskali prostovoljci iz Društva študentov medicine. Delavnice, ki jih izvajajo, so namenjene premagovanju strahu pred zdravniki. Udeležili so se jih mlajši učenci. Polovica telovadnice se je tako spremenila v različne improvizirane »specialistične« ambulante (ambulanta za medvede, ambulanta za žabe ...), kirurški blok in lekarno, pred telovadnico pa je bila čakalnica, kjer se je učencem predstavil prav poseben medvedek Organko. Učenci so spoznavali delo zdravnikov, ob tem pa tudi pripomočke, ki jih uporabljajo pri pregledih. »Ti zdravniki so pa res ta pravi – pozdraviti znajo tudi traktor Ferguson s pokvarjenim vitlom!«

6. 12. 2016: Tudi našo šolo je obiskal Miklavž v spremstvu članov Rotary Cluba Škofja Loka. S svojimi nastopi so ga učenci uspeli prepričati, da so pridni, delavni, ustvarjalni in dobri otroci, saj jih je na koncu obdaril s pristrčnimi darili. Miklavž je s seboj pripeljal najbolj umirjenega parkeljna, da je tudi nastop lepo potekal.

Dnevnik so pisali učiteljica Nika Košmelj in učenke ter učenci Osnovne šole Jela Janežiča.

Šolski utrip na Sovodnju

Običajno šolsko delo učencev so v zadnjih dveh mesecih najbolj popestrile novembrske delavnice in opera Sneguljčica.

Foto: Milka Burnik

Veja trte za adventni aranžma

Obilico vsakodnevnih dejavnosti in izzivov sta zelo zaznamovala tehniški in kulturni dan. Prednovoletne delavnice so zaposlile roke in misli. Učenci in starši so šivali gumbje in okraske, oblikovali adventne venčke iz mahu, iz kozarca izdelali jelenčka in ustvarjali voščilnice – nekaj za domov, druge za prodajo na šolskem bazarju. V predadventnem času smo na bazarju ponudili še zelo lepe aranžmaje na debelejših vejah trte, pozneje voščilnice. Decembar je res ustvarjal, saj smo nekaj tega pripravili tudi za bazar na matični šoli. Prav tam smo si ogledali opero Sneguljčica, ki je učence in učiteljice zares navdušila. V času okrog Miklavža smo uspešno zbirali star papir in ga v zabojnik naložili nekaj manj kot 100 kilogramov na družino učenca ter se precej približali postavljenemu cilju.

Milka Burnik

Obeležili dan boja proti aidsu

Tudi letos so člani dijaške sekcije Kluba študentov Poljanske doline (KŠPD) poskrbeli za stojnico pred Mercatorjevim centrom v Gorenji vasi, na kateri so 1. decembra osveščali o preventivi pred virusom HIV. Delili so brezplačne kondome in literaturo. Ker pa je bil prvi december precej hladen, so se obiskovalci stojnice lahko ogreli s čajem ali kuhanim vinom.

Jure Ferlan

Dobrodelni sejem v Javorjeh

Po nekaj letih smo v Javorjeh spet pripravili dobrodelni sejem. Na prvo adventno nedeljo smo pogrnili mize ter nanje pripravili ogromno čudovitih izdelkov, ki smo jih že od zgodnje jeseni izdelovali učenci šole in otroci iz vrtca. Pripravili smo veliko domačih dobrot – skuhalimo marmelado, posušili sadje, naredili domačo vegeto, sirup iz smrekovih vršičkov in melise, posušili šipek za čaj, izdelali voščilnice, obeske, magnetke, v embalažo spravili dišeče piškote, ki smo jih sami spekli ter še mnogo drugega. Na pomoč nam je priskočila tudi Sonja Rupar, ki nam je sešila čudovite trakove in šale.

Na sejmu nas je obiskalo veliko število obiskovalcev. Prodali smo veliko izdelkov ter tako ves izkupiček namenili v šolski sklad.

Zahvaljujemo se tudi župniku Cirilu Isteniču, ki nam je dobrodušno odstopil garažo, v katero smo postavili naš sejem ter za nas in naše vaščane pripravil tople čaj.

Preživeli smo lepo dopoldne, napolnjeno z veseljem in prijaznimi besedami. Glavno od vsega pa je bilo, da smo pokazali, da znamo biti tudi dobrodelni. Vsem obiskovalcem sejma se iz srca zahvaljujemo za vse prispevke, ki ste jih namenili v šolski sklad. Z njimi bomo pomagali socialno ogroženim učencem šole in vrtca. Hvala!

Maja Kokalj

Na dobrodelnem sejmu smo zbirali sredstva za šolski sklad.

»Teh 90 let je minilo, kot bi mignil!«

Frančišek Justin, po domače Žeroucu Franc, je 90 let praznoval 30. novembra. Dan pred rojstnim dnevom so mu domači pred hišo postavili velik mlaj. Praznovanje, ki se ga je udeležilo 60 sorodnikov, so pripravili kar v domači garaži. V zakonu z ženo Heleno, s katero sta poročena že 64 let, so se jima rodile štiri hčere: Marica, Francka, Helena in Ivanka.

Foto: Marko Peternel

Frančišek je vesel, da sta z ženo Heleno še vedno skupaj, da imata eden drugega.

Frančišek se je rodil leta 1926 na Hlavčih Njivah pr' Bendit v družini s petimi otroki. Imel je dva brata Janka in Lojza in sestre Ančko in Micko. Osnovno šolo je obiskoval na Hotavljah, kjer je spoznal tudi ženo Heleno. Po vojni leta 1945 sta se ponovno srečala, nato je Frančišek šel k vojakom. Ko se je vrnil iz vojske, so se njune poti ponovno srečale in takrat sta se zaljubila. Leta 1952 sta se civilno poročila v Zadržnem domu, takratnem matičnem uradu. Poročil ju je takratni župan Franc Potočnik. Cerkvena poroka je bila v cerkvi sv. Lovrenca na Hotavljah. Na domu ženina na Hlavčih Njivah so imeli kosilo. »Ko se je občina preselila, s tem pa tudi matični urad v Škofjo Loko,

se je oprema razprodala, stole so obdržali za pisarne, mizo – ravno tisto, za katero sva se prvič poročila, pa sem kupil.« Za isto mizo sta se zakonca Justin poročila tudi, ko sta obeležila zlato poroko, leta 2002, in 14. aprila 2012, ko sta praznovala biserno poroko. Miza, ki jo je kupil 64 let nazaj, je še vedno pri hiši.

Aktiven na različnih področjih

Prvo službo je nastopil v Kmetijski zadrugi na Hotavljah, kjer je opravljal predvsem strojna dela, košnjo, mlatenje, žaganje drv. Nato se je zaposlil v Termiki v Bodovljah, današnjem Knauf Insulation, kjer so se ukvarjali s proizvodnjo kita. Na Hotavljah sta obnovila hišo, na novo naredila hlev in kozolec ter novo hišo, v kateri zdaj živita sama že 29 let. »Nikoli nisem imel veliko denarja, a sva kljub temu z ženo veliko naredila,« pojasnjuje. Pri 48 letih se je zaradi težav z hrbtenico moral upokojiti. »Rad bi še delal, a nisem več mogel,« potoži. Pravi, da mu je čas, ko je bil še zaposlen, hitreje mineval, in dodaja: »A tudi teh 90 let je minilo, kot bi mignil!« Vseskozi je bil zelo aktiven tudi v domačem kraju, pri gasilcih, krajevni skupnosti, kulturnem društvu, Rdečem križu. Rad se je udeleževal različnih izletov in šel v toplice, nasploh je bil rad med ljudmi, žena Helena je skrbela za dom in družino. Kot pravi Frančišek, mu Helena tega, da je hodil sam naokoli, ni nikoli branila, kaj šele zamerila. Rad se spominja dni, ko je še lahko vozil avto. Peljala sta se naokoli, na Štajersko, na obisk k sestri ali pa k hčeri v Dalmacijo. Danes za

prevoz poskrbi hči Ivanka oziroma njen mož Henrik, ki živita v stari hiši.

Rad se spominja lepih stvari – nenapovedanega srečanja oziroma obiska brata in Helenine sestre iz Kanade ter vselitve v novo hišo, bilo je ravno nekaj dni pred božičem. Nič kaj lepi spomini pa ga ne vežejo na čas, ko je moral v vojsko.

Zadovoljen s tem, kar je naredil

V svojem življenju je prestal 16 operacij, od operacije na hrbtenici, žolča ... do kolka. Glede na to, da je na berglah, se lahko le malo sprehodi naokoli, po hiši in nekaj malega zunaj. »Pomagati mu moram, da lažje vstane, da sem ob njem, če se kaj zgodi. Lažje ga lovim, kot pa bi ga dvignila, če bi slučajno padel,« pove Helena. Dneve si krajša z gledanjem televizije, skupaj z ženo rada gledata nadaljevanke, prebere katerega od časopisov, da je na tekočem z dogajanjem. »Čas mine tako hitro. Ko pogledam nazaj, mi za nobeno stvar ni žal, prav tako sem zadovoljen s tem, kar sem naredil, dosegel. Izjemno sem vesel, da še imam ženo, ki skrbi za mene. Če je ne bi imel, ne vem, kako bi bilo. Helena je dve leti mlajša od mene, a je za svoja leta še dobra. Prav tako sem vesel, da so moje hčere poročene in imajo družine. Imava 14 vnukov in 24 pravnukov.« Tako on kot žena Helena sta vesela, da v hiši nista več sama, v začetku meseca se je v zgornje nadstropje preselil vnuk Marko z ženo Jano in skoraj leto in pol staro hčerko Klaro. »Nikoli si nisem mislil ali predstavljal, da bom kdaj dočakal 90 let.« Recept za dolgo življenje je sledeč: »Moraš biti pameten, pošten in delaven,« pove Frančišek, žena Helena pa dodaja: »Imeti moraš dober odnos z vsemi ljudmi, biti kulturn, razgledan ... največ pa je to, da si pošten, se zavedaš, da si Slovenec in imaš vero ... če človek vere ne bi imel, bi obupal.«

Lidija Razložnik

Razstava Tita Nešovića v Šubičevi hiši

Portreti spletajo posebne vezi

Poleg gostov od drugod, ki s svojimi deli popestrijo razstave v galeriji Šubičeve hiše v Poljanah, tam razstavljajo tudi domači umetniki. Konec novembra je na razstavi z naslovom Portreti svoja dela predstavil Tit Nešović. Na dogodku se je zbralo lepo število obiskovalcev, ki so si ogledali razstavljena dela in z avtorjem pokramljali o njegovem ustvarjanju.

Tit Nešović je na svoji prvi samostojni razstavi predstavil portrete, ki jih je ustvaril v zadnjih dveh letih. Tiste s starejšo letnico je namestil v en del, druge, z novejšo, pa v drugi del galerije. Med deli se je tako lažje opazilo razliko v stilu. Kot je povedal avtor, je obraze rad risal že v osnovni šoli in portreti so mu vedno pomenili več kot le neka podoba. »Ko imaš pred seboj človeka, ki ga portretiraš, nastane neka vez,« je dejal ob odprtju razstave. Portret ti lahko pusti nekaj, kar si zapomniš. Tako so si ljudje nekatere portrete slovenskih in svetovno znanih avtorjev zapomnili za vedno. »Vse življenje rišeš portrete,

potem pa pride ena sama podoba, po kateri se te ljudje spominjajo,« je povedal in dodal, da če bo v življenju ustvaril vsaj eno takšno podobo, ki si jo bodo ljudje zapomnili za dalj časa, potem bo to zanj velik uspeh. Portrete ustvarja z risanjem v živo in risanjem po fotografijah. Pri ustvarjanju v živo nastane posebna vez s človekom – umetnik čuti nek odnos s portretirancem, medtem ko je ustvarjanje s pomočjo fotografije lahko bolj pusto in neosebno. Ena od serij njegovih portretov denimo nosi naslov Čudaki z vlaka in je nastala po fotografijah, ki jih je opazil na družabnem omrežju Twitter. Na tokratni razstavi portretov so obisk-

ovalci poleg portretov s fotografij videli tudi portrete njegovih prijateljev, znanih osebnosti, otrok. Za naprej si želi še več ljudi, ki bi bili pripravljeni pozirati za njegove nove umetnine, z veseljem pa bi kdaj svoja dela znova razstavil.

Kristina Z. Božič

Foto: Kristina Z. Božič

Avtor ob svojih portretih

Tudi letos v Pravljlično deželo Gorajte!

Že sedmo leto zapored Pravljlična dežela Gorajte v Virmašah pri Škofji Loki brezplačno odpira svoja vrata v čarobni pravljlični gozd, v katerem prebivajo pravljlična bitja. Predstave bodo letos vse do 28. decembra.

Letos bo Pravljlična dežela Gorajte blestela v povsem novi postavitvi in z veliko novostmi. Zato bo zanimiva tudi za tiste, ki ste jo obiskovali že do sedaj. Vse se dogaja na mostovih, podestih, z novimi liki, glasbeno spremljavo in efekti. Barviti kostumi in vrhunska dekoracija dodajajo še dodaten čar simpatičnemu nastopu pravljličnih bitij. Ta pričarajo živo pravljico in pravljlične energije, ki se sproščajo ob tem, človeka popeljejo v nepozabno doživetje. Ostaja ognjemet, s katerim slavnostno pozdravimo prihod dedka Mraza, ki otroke po obdarovanju povabi še na brezplačno čajanko s piškoti.

Letošnja atrakcija bo prav gotovo govoreči hrast Modrec, pa dežela Nije z vsemi njenimi prebivalci, čarovnica Cica Mica, ki preleti prireditveni prostor, pa še in še ...

Vstopnine ni

Ogled vseh predstav je za vse udeležence brezplačen. Prav tako tudi ni potrebna predhodna prijava. Bomo pa zelo veseli vašega prostovoljnega prispevka za lažje pokritje stroškov organizacije in postavitve Pravljlične dežele. Prostovoljni prispevek lahko oddate v zbiralnik pri vhodu v Pravljlično deželo.

Čeprav potekajo predstave na prostem, smo poskrbeli, da se lahko izvedejo v vsakem vremenu. V primeru padavin bo med sprehodom po Pravljlični deželi dobrodošel dežnik ali dežni plašč. Med pogostitvijo in obiskom dedka Mraza pa je za vse obiskovalce dovolj prostora pod streho. Otroci naj bodo vremenskim razmeram primerno oblečeni in obuti.

Potek predstave

Predstave se pričnejo točno ob uri. Zbor obiskovalcev je vsaj 20 minut pred pričetkom predstave. V tem času otroke zabava animatorica Muca Copatarica. Predstava traja približno 30 minut.

Otroci se v predstavi sprehodijo skozi celotno Pravljlično deželo. Na petih postajah jim pravljlični junaki predstavijo prav toliko različnih pravljic. Postaje so si blizu, tako da se vaš malček ne bo prav nič utrudil s hojo. Ob koncu predstave otroke obišče dedek Mraz in jih obdari z darili, ki jih prinesete s seboj in jih ob prihodu oddate na zbirno mesto. Po obdarovanju sledi še brezplačna čajanka s piškoti.

Predstave bodo letos potekale do srede, 28. decembra. Dnevna predstava se prične ob 15., nočna pa ob 17. uri. Izjema je le božični dan (25. 12.), saj takrat tudi pravljlična dežela počiva in zato na ta dan predstav ni.

Brezplačen dogodek, ki bi ga bilo škoda zamuditi – torej, pridite tudi vi!

Več na www.pravljlicnadezela-gorajte.si.

KUD Ivan Regen

Vse tri zasedbe znova na skupnem koncertu

V začetku decembra so se v Osnovni šoli Ivana Tavčarja v Gorenji vasi na tradicionalnem koncertu predstavile glasbene sekcije Kulturno-umetniškega društva Ivan Regen, Vokalna skupina Cantabile, Moška vokalna skupina Pozdrav in Študentje.

Uvod v koncert je tokrat pripravila Vokalna skupina Cantabile.

Pevce je v večer pospremila številčna publika. Zasedbe, ki so se predstavile z izredno raznolikim repertoarjem, koncert vsako leto pripravijo v začetku decembra, saj tako obeležijo tudi obletnico rojstva moža, po katerem društvo nosi ime: slovitega biologa, ki se je proslavil z življenjskim delom na področju raziskav glasotvornih organov murna in pojočih ravnokrilcev, Ivana Regna. Rodil se je 9. decembra 1868 v Lajšah. Umrl je leta 1947, tako da bodo prihodnje leto obeležili 70-letnico njegove smrti. V društvu pojasnjujejo, da načrtov o tem, kako bi obeležili obletnico, še nimajo, se bodo pa z veseljem pridružili dogodkom, če jih bodo pripravili na občinski ravni.

Na koncertu so obiskovalci dodobra spoznali njegovo življenje in delo, navdušeni pa so bili tudi nad prikazanim in zapetim v njegov spomin: Cantabile, ki so letos nastopili v Državnem zboru na slavnostni seji Odbora

za obrambo ob obletnici odhoda zadnjega vojaka JLA iz Slovenije, je navdušil s kakovostjo izvedbe in raznolikostjo skladb. Lani so na regijskem tekmovanju pevskih zborov Gorenjske prejeli zlato plaketo in priznanje za najboljšo malo zasedbo Gorenjske.

Vse to so nadgradili fantje iz ansambla Pozdrav, ki so letos septembra gostovali pri Društvu Slovencev Kredarica v Novem sadu, a kmalu zatem ostali brez pevovodje – za vajeti je prijel kar njihov pevec Janez Čadež.

Na noge pa so prisotne spravili Študentje z vokalnimi skladbami in zadnjo, ki so jo pospremili z instrumenti. Tokrat izjemoma niso prikazali vsega, saj jih je kmalu zatem čakal letni koncert na Hlavičih Njivah.

Kot gostja je nastopila mlada pianistka osmošolka Loti Feltrin z Dobrave, ena najbolj nadarjenih učenk Glasbene šole Škofja Loka.

D. P.

Zares čuden par na lučinskem odru

Dramska skupina Zala, ki deluje pod okriljem KUD Zala Lučine, je decembra v dvorani Kulturnega doma Lučine premierno uprizorila kultno ameriško komedijo Zares čuden par (The Odd Couple). Predstava s pretkanim in hudomušnim humorjem na račun (zunaj)zakonskega življenja v Ameriki sodi med najboljše primerke svoje vrste in vam zagotavlja obilico smeha. Predstavo so v decembru odigrali dvakrat, ponovitev igre pa bo v soboto, 7. januarja, ob 19. uri v Kulturnem domu Lučine. Informacijam o gostovanjih lahko sledite na Facebook profilu društva Kud Zala Lucine.

M. Č.

Če zmanjka darilnega papirja ...

Poznate tisti zoprn decembrski občutek, ko vse do zadnjega ne veste, ali bo ovijalnega papirja dovolj? Z malo domišljije darilnega papirja in vrečk sploh ni treba kupovati. Darila lahko zavijete v material, ki ga že imate doma, le malo domišljije (pa za koga mogoče drznosti) potrebujemo.

Z ustvarjalnostjo in domišljijo do lepo zavitih daril

Na primer: Darilo lahko položite v papirnat vrečko, v kateri ste iz trgovine prinesli kruh, namesto kupljene pentlje uporabite rafijo ali pa čisto navadno tanko špago. Dodate še svežo smrekovo vejico ali pa palčko cimeta. Vrečko

lahko skupaj z otrokom poživite tako, da s pomočjo vodenih barv na papir »natiska« svoj prstni odtis ali pa kar odtis cele dlani. Pomagate si lahko tudi z volno ali debelejšo nitjo, ki jo večkrat ovijete po dolžini darila tako, da se vse niti zgoraj stikajo, spodaj pa so razprostrte in tako oblikujete smrečico, s palčkami za ušesa lahko oblikujete snežinko ...

Uporabite lahko tudi časopisni papir, alufolijo, peki papir, prav nič groznega pa ni, če darilo zavijete v ostanke dveh različnih darilnih papirjev. Jih je pa smiselno prej zlepi in ne pozabiti »šiva« prekriti s trakom ...

Iz papirja lahko enostavno naredite darilno vrečko, malo trši material pa omogoča izdelavo škatel (in še matematiko boste vadili, ko boste risali »plašč«).

Piškode podarimo kar v užitni posodi.

Prav vse na koncu lahko izgleda lično in nikakor kot izhod v sili, samo da z občutkom kombinirate material za zavijanje z okraski na njem.

Nenazadnje pa, zakaj bi bilo treba darilo zaviti? Če imate doma balon, lepilo za les in volno, lahko napravite košarico ali pa »jajček«, v katerega položite manjše darilo. Če podarite kaj malo večjega, lahko spečete tudi užitno posodo, ki jo oblikujete s pomočjo narobe obrnjene negorljive sklede.

P. N.

Zdrava prehrana je pomembna za naše zdravje

V novembru smo v dislocirano enoto Vrtca Agata, v vilo Čira Čara, kjer bivata najstarejši skupini otrok, povabili organizatorko šolske prehrane Ireno Tehovnik iz osnovne šole Poljane.

Namen njenega obiska je bil skupaj z otroki sestaviti prehransko piramido in poudariti pomen lokalne hrane. Sestavljati smo jo začeli s sadjem in zelenjavo. Ob tem smo prišli do ugotovitve, da sta zelenjava in sadje, ki ju pridelamo doma oziroma v naši okolici, bolj zdrava. Gostja je otroke spodbudila k uživanju kruha iz polnozrnate moke, ker je tak kruh bolj zdrav. Otroci še rastejo, zato morajo uživati mleko in mlečne izdelke. Otroci so povedali, da je sadni jogurt okusnejši kot navadni. Ugotovili pa so, da je v sadnih jogurtih veliko sladkorja. Tudi različne sladke pijače, kupljene v trgovini, niso zdrave, saj prav tako vsebujejo veliko sladkorja. Gospa Irena nas je spodbudila k pitju vode iz pipe in nesladkanega čaja.

Ob izdelani prehranski piramidi smo spoznali, da moramo uživati več sadja in zelenjave ter zelo malo sladkarij. Za naše zdravje je pomembno tudi, da se redno gibamo.

Jožica Maček, vzgojiteljica

Najmlajši so v vili Čira Čara spoznavali zdravo hrano.

Kam decembra in januarja?

- 23. december ob 19.00: **Prednovoletni koncert Pihalnega orkestra Cerkno »V objemu valčkov«**. Gostja večera: Nataša Zupan, sopran. Večnamenski prostor OŠ Ivana Tavčarja v Gorenji vasi. Vstopnice po 7 evrov na voljo pred koncertom, za študente in dijake 4 evre. Organizira Pihalni orkester Cerkno.
- 25. december ob 19.30: **Božično-novoletni koncert Mestnega pihalnega orkestra Škofja Loka** v Športni dvorani Trata, Škofja Loka. Vstopnice po 7 evrov na voljo v Infotočki, TD Škofja Loka in pred koncertom. Dodatne informacije na telefonski številki 031/647-487. Organizira Mestni pihalni orkester Škofja Loka.
- 26. december: **Novoletno srečanje članov društva**. Dodatne informacije in prijave pri društvenih poverjenikih. Organizira Društvo upokojencev za Poljansko dolino Gorenja vas.
- 26. december: **Žegnanje konj na god sv. Štefana** pri cerkvi Sv. Lovrenca na Hotavljah. Organizira TD Slajka Hotavlje.
- 26. december: **Štefanov tek in štefanovanje**. Štart pri gasilskem domu na Hotavljah. Organizirajo ŠDMH, PGD Hotavlje in TD Slajka Hotavlje.
- 26. december ob 16. uri: **Odprtje razstave jasic v cerkvi pri svetem Križu**. Dodatne informacije Štefan Inglič (031/500-309).
- 30. december ob 19. uri: **Koncert Mance Izmajlove: Pesmi mojih krajev**. Kulturni dom Poljane, vstopnina 16 evrov. Organizirata KS Poljane in Občina GVP.
- 2. januar: **Novoletni rekreativni pohod na Bevkov vrh**. Start je ob 9. uri na Sovodnju, vodita dva planinska vodnika. Informacije: Viktor Kržišnik: 041/650-938; info@pd-sovodenj.si. S seboj imejte stare kartončke z novoletnih pohodov na Bevkov vrh. Organizira PD Sovodenj.
- 5. januar od 16. do 17. ure: **Meritve krvnega tlaka, sladkorja in holesterola v prostorih KŠPD-ja v ZD Gorenja vas**. Organizira KORK Gorenja vas.
- 7. januar ob 10. uri: **Redno vodenje po utrdbi Rupnikove linije** na Golem vrhu. Organizira Občina Gorenja vas - Poljane.
- 8. januar: **18. zimski pohod na Blegoš**. Dodatne informacije in prijave pri Dragu Trčku na telefonski številki 031/364-859. Organizira PD Gorenja vas.
- 28. januar ob 16. uri: **Ekološka tržnica** na Cankarjev trgu, Škofja Loka. Organizira RAS.
- 4. februar ob 10. uri: **Redno vodenje po utrdbi Rupnikove linije** na Golem vrhu. Organizira Občina Gorenja vas - Poljane.

Četrty memorial v spajanju sesalnega voda

V spomin na rojaka Mirana Bogataja, dolgoletnega poveljnika civilne zaščite, se je v primerno prostorni dvorani Zadružnega doma na Sovodnju pomerilo v spajanju sesalnega voda (SSV) osem ženskih in deset moških ekip. Tekmovanje je bilo eno od petih za gorenjsko ligo.

Foto: Beti Debeljak

Gasilci so sesalni vod že četrtič spajali na tekmovanju na Sovodnju

Vsako leto se na razpis prijavi tudi kakšna ekipa iz bolj oddaljenih krajev Slovenije, česar so organizatorji iz PGD Sovodenj še posebej veseli. Vedno ostane še nekaj prostora in tudi upanja, da se jim pridružijo člani ali članice iz bližnjih gasilskih društev.

Tekmovalna vaja je lahko ob resničnem požaru prvi del trodelnega napada, kadar je potrebno vodo prečrpavati in dovajati po ceveh. Tudi zato je koristno preverjanje znanja in spretnosti, ob vsem dogajanju pa odtehta tudi druženje med gasilci in gasilkami. V tekmovalne vrste se lahko postavijo člani in članice, stari od 16 do 58 let. Najboljše ekipe zmorejo sestaviti sesalni vod v nekaj več kot šestnajstih sekundah, rekord trinajstih sekund PGD Zalog pri Cerkljah je že precej star. Člani in članice iz PGD Sovodenj so bili že večkrat na mestih za pokale, lani pa so se udeležili tudi državne lige.

V kategoriji članic so letos zmagale PGD Rovte, članice A, druge so bile gasilke iz PGD Leše, tretje iz PGD Zalog pri Cerkljah, na četrtem mestu pa so pristale domačinke iz PGD Sovodenj, 6M (šest mamic). Naslednja mesta so zasedle gasilke iz PGD Križe, PGD Rova, članice A, PGD Begunje, članice A in iz PGD Sveti Štefan. V kategoriji članov so bili najboljši iz PGD Goriča vas, drugega mesta so se veselili domačini iz PGD Sovodenj, člani B, tretji pa so bili iz PGD Zalog pri Cerkljah, Z1. Sledili so jim člani iz PGD Šalka vas, PGD Drenov Grič - Lesno Brdo, PGD Zalog pri Cerkljah, F9, PGD Križe, PGD Leše, PGD Medno, PGD Naklo, člani A.

V vsaki kategoriji so za prva tri mesta prejeli medalje in pokale. Prav tako sta zmagovalni ekipi v obeh kategorijah prejeli prehodni pokal za memorial Mirana Bogataja v spajanju sesalnega voda.

Milka Burnik

Manca Izmajlova: Pesmi mojih krajev Petek, 30. december, ob 19h

Kulturni dom Poljane nad Škofjo Loko (v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Poljane in Občino Gorenja vas - Poljane)

Koncert najlepših slovenskih narodnih, ponarodelih in Avsenikovih pesmi v novih priredbah. Večer pesmi, ki so jih prepevali naši starši, naj jih jutri z enakim žarom prepevajo naši otroci!

Nov projekt Mance in Benjaminina Izmajlova, poklon 25-letnici samostojne Slovenije.

Nastopajo:

Manca Izmajlova – glas
Benjamin Izmajlov – violina
Slovenski trio: Tomaž Cilenšek – harmonika,
Jani Kavalar – kitara, Srečko Langus – kontrabas

CENA VSTOPNICE:

16 € – Eventim (Petrol, pošta) ter na dan koncerta v Kulturnem domu
Info in rezerv. vstopnic: **070 817 437**

Na Krasu okušali vinsko kapljico

Turistično društvo Slajka Hotavlje je delavno leto že skoraj sklenilo – z martinovanjem.

Na martinovo soboto se je skoraj poln avtobus članov in prijateljev Turističnega društva Slajka Hotavlje odpeljalo okušat dobro vinsko kapljico na Kras. Da pa smo prišli v pravo formo za ogled vinskih kleti, smo se že v zgodnjih dopoldanskih urah preizkusili v spretnosti vožnji na karting poligonu v BTC-ju. Pot smo nadaljevali proti Vipavski dolini ter se ustavili v majhni in idilični kraški vasi Goče, kjer imajo 1200-letno vinarsko tradicijo, ki jo je cenil tudi dunajski dvor. Tam so nas prijazno pogostili v Cejkotovi domačiji, kjer smo uživali v okusnih domačih dobrotah: topli obari, domačem kruhu, suhih mesninah in odlični vinski kapljici.

Martinovanje smo nadaljevali v Štanjelu, kjer smo še naprej okušali in degustirali najboljše kraške martinove dobrote in druženje zaključili v odličnem vzdušju. Naučili smo se narave, tradicije, zgodovine, pogledov, lepote, vonjav, kamnov, sodov, obokov, pesmi, pripadnosti, avtohtonosti, pristnosti, iskrenosti, ljubezni in posebnosti. Vsekakor izlet, vreden ponovitve!

Urška Čadež Kržišnik

JASLICE PRI SVETEM KRIŽU

Otvoritev JASLIC bo
v ponedeljek 26. decembra ob 16 uri.

Jaslice bodo na ogled tudi:

31.12.2016: 14 - 16 ure,
1.1.2017: 14 - 16 ure, od 16h naprej SVETA MAŠA,
6.1.2017: 14 - 16 ure,
7.1.2017: 14 - 16 ure,
8.1.2017: 14 - 16 ure.

Tel. za info: 031/500-309.

Prisrčno vabljeni!

DOMEL

Skupina Domel zaradi širitve proizvodnih programov in vzpostavitve novega proizvodnega obrata na Trati pri Škofji Loki, išče nove sodelavce. Vse zainteresirane, ki iščete zaposlitev ali si želite zgolj novih priložnosti, vabimo, da se nam pridružite.

Iščemo sodelavce s fakultetno izobrazbo s področij strojništva, elektrotehnike, mehatronike in informatike, za delo na razvoju izdelkov, tehnologij, orodij, avtomatizaciji in digitalizaciji procesov, vodenju projektov, inženiringu kakovosti, nabavni podpori projektov in delo z dobavitelji.

Dodatne informacije in aktualne razpise najdete na naši spletni strani:

www.domel.com/sl/podjetje/zaposlitev/prosta-delovna-mesta

Prijave zbiramo na elektronskem naslovu:

prosnje@domel.com

ali po pošti:

Domel, d.o.o.

Kadrovski oddelek

Otoki 21

4228 Železniki

